

Arrest

nr. 334 112 van 9 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. BOHLALA
 Square Eugène Plasky 92-94/2
 1030 BRUXELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. BOHLALA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U hangt de katholieke strekking van het christendom aan en hebt geen politieke activiteiten. U hebt een diploma middelbaar onderwijs en was student op het moment dat u Colombia verliet. U werd op (...)2003 geboren in Fusagasugá (departement Cundinamarca) maar woonde heel uw leven in Bogotá. Uw moeder E.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) bevindt zich in België en heeft tot op heden twee verzoeken om internationale bescherming ingediend, die beide geweigerd werden. Met uw vader heeft u geen contact. Uw (half)broer aan moederszijde, J.(...) M.(...) P.(...)

R.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) is ook in België en heeft ook een verzoek om internationale bescherming ingediend, net als uw neef L.(...) F.(...) R.(...) R.(...)(CGVS (...), DVZ (...)). Jullie grootouders wonen nog steeds in Colombia. U hebt zelf geen partner en geen kinderen.

Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw broer J.(...) M.(...)(zie ook hieronder):

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent christen en hebt geen politieke activiteiten. U werd op (...) 2002 geboren in Ubaté (departement Cundinamarca) maar groeide op in Bogotá. Voorafgaand aan uw vertrek uit Colombia was u student. Uw moeder E.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) bevindt zich in België en heeft tot op heden twee verzoeken om internationale bescherming ingediend, die beide geweigerd werden. Met uw vader heeft u geen contact en met uw twee halfbroers aan vaderszijde evenmin. Uw (half)zus aan moederszijde, M.(...) J.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) bevindt zich in België en heeft samen met u een verzoek om internationale bescherming ingediend, net als uw neef L.(...) F.(...) R.(...) R.(...)(CGVS (...), DVZ (...)). In België leerde u uw huidige partner L.(...) M.(...) G.(...) H.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) kennen, een Colombiaans staatsburger die in België erkend werd als vluchteling. U hebt geen kinderen. Uw grootouders aan moederszijde wonen nog steeds in Colombia.

Uzelf groeide op in Bogotá en had steeds een passie voor voetbal. U was fan het team Nacional en kende als kind al problemen met een barra brava, een groep radicale supporters, van het rivaliserende team Santa Fe. Uw zus M.(...) J.(...) werd in 2016 lastiggevallen en aangeraakt door leden van die bende. Jullie veranderden van school maar bleven problemen kennen met de barra brava.

In maart 2021 waren u, uw zus M.(...) J.(...) en uw neef L.(...) F.(...) onderweg naar een voetbaltornooi toen jullie door de barra brava omsingeld werden. Opnieuw betastten ze uw zus.

Toen jullie op 6 augustus 2021 ter gelegenheid van de verjaardag van uw zus waren uitgenodigd bij uw oom M.(...) R.(...), werden jullie andermaal door de barra brava omsingeld en mishandeld. Ze eisten dat jullie deel zouden uitmaken van hun groepering. Toen een politiepatrouille ter plekke verscheen, lieten de bendeleden jullie gaan, zij het niet zonder nog een eis te stellen: twee dagen later moesten jullie naar het park Boyacá Real komen, wat jullie niet deden.

Naast deze problematiek haalde u ook nog het volgende als asielmotief aan: uw grootvader aan moederszijde werd in 1977 benoemd tot politie-inspecteur in Coper (departement Boyacá). Hij weigerde deel te nemen aan de corruptie binnen de lokale politie en werd om die reden bedreigd. In 1985 verliet hij daarom Boyacá en trok hij naar Líbano (departement Tolima), waar hij een landgoed aankocht. Daar kreeg hij te maken met gewapende groeperingen. Zijn broers E.(...) en L.(...) werden in 1989 vermoord in Bogotá. Uw grootvader verliet zijn landgoed en kocht een nieuwe boerderij, inclusief een kraam waar zowel mensen van het leger als ELN- en FARCleden langskwamen. De broer van uw oma werd in het jaar 2000 vermoord. Uw grootvader werd in 2002 gemarteld door ELN-leden, die informatie eisten over zijn overige klanten. In 2014 startte uw grootvader een procedure op om zijn verloren eigendommen terug te krijgen.

Op 20 september 2021 drongen mensen jullie huis binnen. Ze bedreigden jullie en drongen erop aan dat uw familie de kwestie van de teruggave van de gronden zou laten vallen.

Toen u, uw zus en uw neef op 28 oktober 2021 onderweg waren naar een winkelcentrum werden jullie bedreigd door mensen die er andermaal op aandrongen dat jullie de kwestie van de teruggave van de gronden moesten laten vallen en moesten verdwijnen, opdat jullie niet zouden eindigen zoals L.(...) en E.(...). Jullie kochten vliegtickets en verlieten Colombia op 26 december 2021. Jullie reisden per vliegtuig naar België met een tussenstop in Spanje. Jullie bereikten het Belgische grondgebied op 27 december 2021. Na jullie vertrek werd uw nonkel nog bedreigd en probeerde men hem mee te nemen.

Op 7 januari 2022 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U, uw zus en uw neef vrezen bij terugkeer naar Colombia gedood te worden door het ELN, de groepering die zich kant tegen de teruggave van de gronden van uw grootvader, en de barra brava van Santa Fe-supporters.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van Luis Fernando. Jullie leggen daarnaast ook kopieën van volgende documenten neer: diverse krantenartikels over de barras bravas in Colombia, foto's van u, uw neef en uw vader bij het voetballen, een foto van uw grootvader als

politieagent, foto's van verwondingen die u zelf opliep, foto's van verwondingen die uw grootvader opliep, een medisch document van uw grootvader, documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen, uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootoom E.(...) , foto's van uw wijk, de identiteitskaart van uw grootvader, een klacht bij het parket, jullie vliegtickets naar België en een psychologisch attest van uw zus. Jullie leggen ook elk een USB-sleutel neer met daarop nieuwsberichten over de barras bravas, en de teruggave van gronden en een video betreffende een overval op een familielid van u. U stuurde het CGVS ook een correctie bij de notities van het persoonlijk onderhoud op.

U, M.(...) J.(...) R.(...) O.(...) , vreest daarnaast ook verkracht te worden en het slachtoffer te worden van geweld tegen vrouwen. U, M.(...) J.(...) R.(...) O.(...) , legt ter staving van uw eigen vrees voor verkrachting en misogyn geweld ook een USB-sleutel voor met daarop een nieuwsbericht betreffende geweld tegen vrouwen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

U legt een psychologisch attest neer, waaruit blijkt dat u sinds maart 2024 wordt opgevolgd door een Belgische psycholoog. Het document bevat geen enkele indicatie over de specifieke problematiek waarvoor u in behandeling bent, laat staan over een eventuele impact op de uw deelname aan de asielprocedure. U meldde geen bijzondere procedurele noden bij de DVZ (DVZ p 3) en stelde aan het begin van het onderhoud bij het CGVS dat u in staat was dat interview af te leggen. U stelt zelf niet te weten wat u met het psychologisch attest te willen aantonen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw broer de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers grotendeels gebaseerd op de asielmotieven van uw broer (CGVS p 7, CGVS J.(...) M.(...)p 12). Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw broer die u hieronder kunt lezen. Wat betreft uw stelling dat u naast de vrees die u deelt met uw broer en neef, ook zelf een individuele vrees koestert om verkracht te worden en het slachtoffer te worden van misogyn geweld (CGVS p 7, p 9), wordt de onderstaande motivatie inzake het verzoek van uw broer ook nog verder aangevuld met een evaluatie van uw eigen, individuele vrees voor verkrachting.

"In het bijzonder kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u, uw zus en uw neef in Colombia het gevaar lopen te worden vervolgd door supporters van de rivaliserende voetbalclub Santa Fe, noch dat uw grootvaders poging om zijn voormalige gronden terug te krijgen ertoe zou leiden dat jullie vervolgd zouden worden door het ELN of andere gewapende groeperingen die daar gekant tegen zijn. Uw verklaringen hierover zijn immers onderling ernstig tegenstrijdig en geenszins aannemelijk.

Uw vrees valt dus in wezen uiteen in twee componenten: enerzijds zijn er jullie problemen met de barras bravas, een bende van supporters van het rivaliserende voetbalteam Santa Fe, en anderzijds de kwestie van de teruggave van de gronden (CGVS p 12).

Wat betreft de barras bravas, dient ten eerste worden opgemerkt dat u in wezen niet kan verklaren waarom net jullie de aanhangers van Santa Fe dienen te vrezen, in die mate zelfs dat u denkt dat ze jullie zullen doden (CGVS p 12).

Gevraagd te verklaren waarom zij het precies op jullie gemunt zouden hebben, verwijst u in eerste instantie naar jullie openlijke steun aan de rivaliserende voetbalploeg Atlético Nacional (CGVS p 14). Er dient echter te worden opgemerkt dat u reeds van kleins af aan openlijk de ploeg Atlético Nacional steunde en daardoor in conflict kwam met de supporters van Santa Fe (CGVS p 9), dus valt moeilijk te begrijpen waarom die rivaliteit nu dodelijke proporties zou hebben aangenomen. Bovendien kan u bezwaarlijk de enige zijn die in Bogotá

voor een andere voetbalploeg supportert, waardoor nog steeds de vraag open blijft waarom net u door een dergelijke rivaliteit het land diende te verlaten.

Wanneer u de kans geboden werd om meer duidelijkheid te bieden, verwees u naar de link tussen de barras bravas en de drugshandel, waarbij u melding maakte van hun nood aan drugsleveranciers en hun uitgebreid netwerk van bondgenoten, waar u op school getuige van was (CGVS p 14). Dergelijke algemene beweringen verklaren echter niet in het minst waarom net u levensbedreigende problemen zou kennen met de barras bravas.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van jullie problemen met deze bende verder ondermijnd door de weinig doortastende manier waarop zij volgens uw verklaringen te werk gingen.

Als de supporters van Santa Fe u werkelijk wilden doden zoals u verklaart (CGVS p 12), dan is het geenszins plausibel dat zij daarbij te werk gingen op de wijze die u omschrijft.

U kende al van kleins af aan af en toe problemen met de barras bravas, die in 2016 een eenmalige escalatie kenden toen zij uw zus lastigvielen in uw bijzijn (CGVS p 10). In de jaren daarna zou u regelmatig door hen bestolen en bedreigd worden en vroegen zij u om iets te verkopen. Het volgende concrete incident dat u meldt situeert zich reeds in maart 2021, toen u in een park omsingeld werd door mensen van de barras bravas, die ook uw zus lastigvielen. Jullie liepen weg en ontkwamen zo (CGVS p 10). Hierna lieten deze personen jullie kennelijk niet minder dan vijf maanden met rust, tot jullie in augustus opnieuw door hen lastiggevallenen werden. Hoewel jullie konden ontkomen, werden jullie opgedragen om zich twee dagen later naar het park Boyacá Real te gaan (CGVS p 10). Daarna zou u nog in Colombia blijven tot 26 december 2021 (DVZ p 13). Er deden zich weliswaar nog incidenten voor op 20 september en 28 oktober, maar volgens uw verklaringen bij het CGVS hadden die te maken met de teruggave van de gronden van uw grootvader, eerder dan met uw vijandschap met de barras bravas (CGVS p 10-11, p 13).

Het spreekt voor zich dat als deze radicale supporters van de voetbalploeg Santa Fe u werkelijk zouden willen vermoorden, zij daartoe reeds ruimschoots de kans hadden en dat het weinig plausibel is dat ze jullie na elk incident steeds maandenlang met rust zouden laten. In dat opzicht is het bovendien bijzonder opvallend dat jullie geacht werden zich op 8 augustus 2021 aan te bieden in het park Boyacá Real, maar kennelijk zonder de minste represaille nalieten gevolg te geven aan die eis: jullie zouden geen problemen meer kennen met de barras bravas tot jullie in december Colombia verlieten (CGVS p 10-11).

Wat betreft het incident van 28 oktober 2021, waarbij jullie bedreigd werden toen jullie onderweg waren naar een winkelcentrum, dient overigens nog opgemerkt te worden dat u dit incident volkomen anders voorstelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Terwijl u bij het CGVS stelde dat uw belagers op dat moment enkel van jullie eisten dat uw familie de kwestie van de teruggave van uw grootvaders gronden zou laten vallen (CGVS p 11, p 13), zei u bij de DVZ dat het andermaal om de drugsdealers van de barras bravas ging, die van jullie wilden dat jullie drugs voor hen zouden verkopen (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5). Dat u één van de hoofdincidenten in uw problemen met de barras bravas plots fundamenteel anders voorstelt bij het CGVS, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Omgekeerd is ook jullie eigen handelswijze weinig plausibel, aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie de problemen weinig ernstig namen.

Hoewel jullie problemen met de barras bravas reeds in maart 2021 escaleerden (CGVS p 10), bleven jullie nog maandenlang in Colombia. Het laatste incident dat u vermeldt speelt zich af in oktober van 2021 (CGVS p 11). Zelf verliet u Colombia pas op 26 december 2021 (DVZ p 13). Het is weinig geloofwaardig dat, mocht u werkelijk in gevaar zijn in Colombia, u nog zo lang in het land zou blijven. Volgens uw vertrouwenspersoon bleef u zelfs nog een maand langer dan uw zus in Colombia omdat u uw studies wilde afwerken (CGVS p 16). Dat u voorrang zou geven aan uw studies als uw leven werkelijk in gevaar was, ondermijnt fundamenteel de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees.

Ook blijkt uit jullie verklaringen niet dat jullie ooit aangifte deden van deze problemen en zo bescherming zochten bij de Colombiaanse autoriteiten. Daar Colombia beschikt over toegankelijke en transparante procedures om een klacht neer te leggen, doet het verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas dat jullie nooit op een ernstige manier nationale bescherming zochten. Indien u werkelijk geconfronteerd werd met de problemen die u omschrijft, kan immers worden verwacht dat u zich daarvoor meteen tot de nationale autoriteiten zou wenden. Jullie leggen weliswaar een kopie neer van een aangifte die uw tante, de moeder van Luis Fernando, indiende (CGVS p 15). Deze klacht dateert echter reeds van 7 maart 2022, na jullie vertrek, en doet dus niet de minste afbreuk aan de vaststelling dat jullie zelf geen bescherming zochten bij de Colombiaanse overheid alvorens het land te verlaten.

De documenten die jullie neerleggen specifiek ter staving van jullie problemen met de barras bravas, kunnen niet volstaan om bovenstaande appreciatie om te buigen.

U legt foto's van u, uw vader en uw neef neer bij jullie activiteiten als (amateur)voetballers. Dat u, uw neef en andere familieleden van jullie graag voetbal spelen staat buiten kijf, maar daarmee is nog niet aangetoond dat u het risico loopt op vervolging door de radicale fans van het team Santa Fe.

Daarnaast leggen jullie ook diverse krantenartikels neer over de algemene problematiek van de barras bravas in Colombia. Deze artikels hebben echter geen betrekking op jullie persoonlijke problemen en kunnen die dan ook niet staven. Hetzelfde geldt voor de USB-sleutels met nieuwsberichten over deze barras bravas.

U legt foto's neer van verwondingen aan uw been die u zou opgelopen hebben bij jullie confrontatie met de barras bravas op 6 augustus 2021. Uit de foto's valt niet af te leiden dat deze verwondingen aan u toegebracht werden – uw gezicht is immers niet zichtbaar – maar bovenal kunnen dergelijke foto's onmogelijk de omstandigheden staven waarin deze verwondingen werden toegebracht.

Wat betreft de kwestie van de teruggave van de gronden van uw grootvader, dient te worden vastgesteld dat het er alle schijn van heeft dat dit een post factum element betreft dat jullie na jullie interviews bij de DVZ nog hebben proberen toevoegen aan jullie verzoek, eerder dan een oprecht kernelement in jullie vrees tegenover Colombia.

U, uw zus en uw neef repten bij de DVZ immers met geen woord over deze problematiek. Jullie openden jullie feitenrelaas bij de DVZ niet met de voorgeschiedenis van jullie grootvader, maakte geen enkel gewag van de procedure die hij in 2014 opstartte om zijn gestolen gronden terug te winnen, lieten de gewelddadige en bijzonder pertinente inval in jullie huis op 20 september 2021 volkomen onvermeld en linkten de intimidatie van 28 oktober nadrukkelijk aan de barras bravas en hun eis dat jullie drugs voor hen zouden dealen, eerder dan aan de teruggave van de gronden en de moorden op uw grootvaders broers E.(...) en L.(...) (vragenlijst CGVS bij DVZ vragen 4,5,7 en 8, idem vragenlijst M.(...) J.(...) en vragenlijst L.(...) F.(...)).

Jullie meldden alle drie bij aanvang van jullie interview bij het CGVS dat de communicatie in het algemeen niet vlot verliep en u stelde dat uw verklaringen over de teruggave van de gronden niet correct genoteerd werden bij de DVZ (CGVS p 3, CGVS L.(...) F.(...)p 4, CGVS M.(...) J.(...) p 3-4). Het CGVS erkent dat het niet onmogelijk is dat er bij de DVZ communicatieproblemen ontstaan en dat er fouten kunnen worden gemaakt in de opname van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming. Er dient echter ook te worden vastgesteld dat uw verklaringen, die van uw zus en die van uw neef bij de DVZ in grote lijnen onderling consistent zijn en dat de essentiële elementen in jullie twist met de barras bravas allemaal wel genoteerd staan. Het raakt kant noch wal dat jullie alle drie ook de kwestie van jullie grootvader adequaat uiteen gezet zouden hebben en dat net die verklaringen in drie verschillende interviews volkomen gemist zouden zijn. Dat u zelf, zoals u verklaart, bij de DVZ tot in de diepte zou zijn ingegaan op uw familiegeschiedenis (CGVS p 3), lijkt bijzonder moeilijk te geloven aangezien daar niet het minste spoor van terug te vinden is in uw DVZ-interview.

Jullie leggen uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, neer bij het CGVS. De opmerkingen die u maakt in deze documenten zijn echter beperkt en hebben hoofdzakelijk betrekking op details. Hoe dan ook kunnen zelfs correcties bij het DVZ-interview geen afbreuk doen aan de veel pertinentere vaststelling dat jullie daar duidelijk op geen enkele manier vertelden over uw grootvader en diens conflict met guerrillabewegingen omtrent afgenomen eigendommen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw grootvader zelf zich nog steeds in Colombia bevindt (CGVS p 7) en dat hij het daar goed maakt (CGVS p 8).

Het spreekt voor zich dat uw grootvader de centrale persoon in de kwestie van de gronden is. Er valt dan ook niet in te zien waarom jullie het land dienden te verlaten omwille van een procedure die hij aanvatte, temeer aangezien hij zelf hierdoor kennelijk niet het slachtoffer van vervolging werd.

Jullie leggen diverse stukken voor ter staving van de problemen van het profiel van uw grootvader en diens pogingen om zijn gestolen eigendommen terug te winnen. Het gaat over een foto van uw grootvader als agent, een foto van zijn littekens en een medisch document, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootvader E.(...) , de identiteitskaart van uw grootvader en documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen. Deze documenten kunnen hoogstens tot bewijs dienen voor de identiteit en de problemen van uw grootvader, die inmiddels al ver in het verleden liggen. Er kan onmogelijk uit worden afgeleid dat u, uw zus en uw neef een actueel risico op

vervolgning lopen als gevolg van deze kwestie, hetgeen u geenszins aannemelijk hebt gemaakt. De documenten doen verder ook geen afbreuk aan de vaststelling dat uw grootvader zich zelf nog steeds in Colombia bevindt.

Jullie leggen ook algemene nieuwsberichten neer over het proces van de teruggave van voormalig ontnomen eigendommen. Aangezien deze van algemene aard zijn en niet op jullie specifiek betrekking hebben, kunnen zij geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat u verklaart een relatie te hebben met een Colombiaans staatsburger die een duurzaam verblijfsrecht op het Belgische grondgebied heeft op basis van de vluchtelingenstatus (CGVS p 6-7), heeft geen uitstaans met de nood aan internationale bescherming. U verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud immers dat u alle elementen in verband met de reden waarom u niet terug kunt naar Colombia verteld heeft (CGVS, p. 15). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op basis van uw relatie met een erkende Colombiaans vluchteling een vrees in uw hoofd kan vastgesteld worden, u weet overigens ook niet wanneer zij erkend werd als vluchteling in België. Elk dossier wordt immers op zijn individuele merites beoordeeld. Voor een verblijf in België op basis van deze relatie dient u zich tot de geëigende kanalen te wenden. De asielprocedure heeft immers niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, maar wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

De documenten die inhoudelijk betrekking hebben op de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt, werden hierboven reeds besproken. De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden, aangezien zij niet raken aan elementen die in deze beslissing worden betwist.

Jullie leggen elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van uw neef. Deze documenten kunnen echter hoogstens jullie identiteit staven, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat.

Jullie leggen foto's van jullie wijk neer. Deze kunnen als dusdanig onmogelijk als bewijs dienen van de feiten die zich in deze wijk zouden hebben afgespeeld en waar geen geloof aan kan worden gehecht. Ook jullie vliegtickets hebben inhoudelijk geen enkele betrekking op jullie vermeende problemen in Colombia.

Uw zus heeft een psychologisch attest neergelegd. De implicaties daarvan op haar deelname aan de procedure en de beoordeling van haar verzoek worden in haar beslissing uiteengezet, maar het document heeft geen enkele bewijswaarde aangaande uw verzoek of dat van uw neef.

U legt een opmerking neer bij de notities van uw persoonlijk onderhoud, waarin u stelt dat uw moeder sinds 2019 in België is en niet sinds 2021, zoals verkeerdelijk werd opgeschreven (CGVS p 6). Dit wordt niet betwist maar is ook niet pertinent.

Jullie leggen een video neer betreffende een overval op een familielid van u. Op basis van deze video kan echter onmogelijk worden vastgesteld dat dit daadwerkelijk een familielid van jullie is, laat staan dat de overval ook maar iets te maken heeft met de problemen die jullie aanhalen. "

Wat betreft uw eigen vrees voor misogyn geweld en verkrachting (CGVS p 7, p 9), die losstaat van de vrees van uw broer en neef, dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk gemaakt hebt dat u in het bijzonder het gevaar loopt om daaraan te worden onderworpen bij terugkeer naar Colombia.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ op geen enkele wijze gewag maakte van een dergelijke vrees. Die vaststelling doet reeds verregaand afbreuk aan uw vrees, aangezien kan worden aangenomen dat u reeds van bij het begin van de asielprocedure elke belangrijke component van die vrees nadrukkelijk onder de aandacht van de asielinstanties brengt.

U stelde weliswaar dat de supporters van Santa Fe u in maart 2021 ongepaste, seksueel getinte opmerkingen naar het hoofd slingerden (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), maar meldde niet dat u bij terugkeer naar Colombia verkrachting of vrouwonvriendelijk geweld in het algemeen vreesde (vragenlijst CGVS bij DVZ, vragen 4, 7 en 8). Ongepaste, seksueel getinte opmerkingen zijn weliswaar betreurenswaardig maar kunnen niet worden gekwalificeerd als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Bovendien moet worden benadrukt dat uw, op het CGVS aangehaalde, vrees voor seksueel geweld intrinsiek verbonden is met jullie vermeende problemen met de barras bravas, waaraan zoals hoger omschreven geen geloof kan worden gehecht.

Wanneer u gevraagd werd waarom u denkt dat net u in de toekomst het slachtoffer zou worden van seksueel geweld in Colombia, verwijst u naar de vermeende incidenten waarbij u al eerder op die wijze belaagd werd. Concreet verwijst u naar de inval in het huis in september 2021 een man uw kamer binnendrong en u op het bed probeerde te werpen (CGVS p 10). Daarover dient echter andermaal te worden opgemerkt dat noch u, noch uw broer of neef hiervan melding maakten bij de DVZ en dat er aan het hele incident geen enkel geloof kan worden gehecht. Gevraagd of u nog steeds seksueel geweld zou moeten vrezen indien u geen problemen gekend zou hebben met de barras bravas, stelt u dat u dat niet weet maar dat u zou hopen van niet (CGVS p 11).

Tot slot blijkt uw vrees geenszins concreet te zijn. U stelde in het algemeen dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming nog het 'geweld tegen de vrouw' moest toevoegen (CGVS, p.7). U verklaarde bij terugkeer naar Colombia gedood of verkracht te kunnen worden door de mensen van barras bravas, alsook door andere groeperingen, zoals gewapende groeperingen (CGVS, p.9). Wat barras bravas betreft verwijst het CGVS naar bovenstaande en onderstaande vaststellingen, wat uw vrees voor andere groeperingen betreft, is het vanzelfsprekend dat deze door u geformuleerde vrees te vaag en te algemeen is om een nood aan bescherming in de zin van de vluchtelingenconventie uit te kunnen maken.

U vreest meer bepaald ook de persoon die uw kamer binnendrong en u op het bed wou gooien (CGVS p 8). Los van het feit dat u hierover niets vertelde bij de DVZ, kan u bovendien ook nauwelijks in detail treden over deze persoon: u weet niet hoe hij heet of waar hij woonde, al weet u wel dat hij zich vaak in het park Buyaca Real ophield. Gevraagd of u hem al gezien had voor hij het huis betrad, kan u slechts stellen dat u denkt dat u hem al eerder in het park gezien had. U herinnert zich zelfs niet meer of u hem nog gezien heeft na het incident (CGVS p 10). Ook over de persoon die u aanraakte toen u een jaar of twaalf was, kan u geen concrete informatie geven, zoals zijn naam of woonplaats (CGVS p 10). U stelt bovendien dat u hem nadien niet meer gezien hebt maar enkel nog over hem hebt gehoord, alvorens in tegenspraak daarmee te beweren dat u hem nog in het park hebt gezien (CGVS p 10-11). Gevraagd of u ooit naar een specifieke organisatie stapte die gespecialiseerd is in seksueel geweld of geweld tegen vrouwen, zegt u van niet. Meer zelfs, u weet niet eens of dergelijke organisaties bestaan (CGVS p 10). Ook deze vaststelling plaatst vraagtekens bij de ernst van uw vrees: indien u werkelijk dergelijke problemen kende, kan worden verwacht dat u in de eerste plaats in Colombia zelf hulp zou zoeken. In ieder geval bent u – in het licht van al het voorgaande - in het geheel niet bij machte in concreto aan te tonen dat dezelfde vermeende actoren of andere actoren u in de toekomst zouden viseren.

Ter staving van deze vrees legt u een USB-sleutel neer met daarop een nieuwsbericht over geweld tegen vrouwen. Het bericht heeft echter geen betrekking op uw concrete problemen kan die dan ook niet staven. Het CGVS betwist niet dat seksueel geweld en geweld tegen vrouwen in Colombia voorkomen, zoals het videobericht aantoont, maar dat wil niet zeggen dat er concrete redenen zijn om aan te nemen dat u specifiek een verhoogd risico loopt om daaraan onderworpen te worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebelligroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden

sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebelligroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging

van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent christen en hebt geen politieke activiteiten. U werd op (...) 2002 geboren in Ubaté (departement Cundinamarca) maar groeide op in Bogotá. Voorafgaand aan uw vertrek uit Colombia was u student. Uw moeder E.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) bevindt zich in België en heeft tot op heden twee verzoeken om internationale bescherming ingediend, die beide geweigerd werden. Met uw vader heeft u geen contact en met uw twee halfbroers aan vaderszijde evenmin. Uw (half)zus aan moederszijde, M.(...) J.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) bevindt zich in België en heeft samen met u een verzoek om internationale bescherming ingediend, net als uw neef L.(...) F.(...) R.(...) R.(...)(CGVS (...), DVZ (...)). In België leerde u uw huidige partner L.(...) M.(...) G.(...) H.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) kennen, een Colombiaans staatsburger die in België erkend werd als vluchteling. U hebt geen kinderen. Uw grootouders aan moederszijde wonen nog steeds in Colombia.

Uzelf groeide op in Bogotá en had steeds een passie voor voetbal. U was fan het team Nacional en kende als kind al problemen met een barra brava, een groep radicale supporters, van het rivaliserende team Santa Fe. Uw zus M.(...) J.(...) werd in 2016 lastiggevallen en aangeraakt door leden van die bende. Jullie veranderden van school maar bleven problemen kennen met de barra brava.

In maart 2021 waren u, uw zus M.(...) J.(...) en uw neef L.(...) F.(...) onderweg naar een voetbaltornooi toen jullie door de barra brava omsingeld werden. Opnieuw betastten ze uw zus.

Toen jullie op 6 augustus 2021 ter gelegenheid van de verjaardag van uw zus waren uitgenodigd bij uw oom M.(...) R.(...), werden jullie andermaal door de barra brava omsingeld en mishandeld. Ze eisten dat jullie deel zouden uitmaken van hun groepering. Toen een politiepatrouille ter plekke verscheen, lieten de bendeleden jullie gaan, zij het niet zonder nog een eis te stellen: twee dagen later moesten jullie naar het park Boyacá Real komen, wat jullie niet deden.

Naast deze problematiek haalde u ook nog het volgende als asielmotief aan: uw grootvader aan moederszijde werd in 1977 benoemd tot politie-inspecteur in Coper (departement Boyacá). Hij weigerde deel te nemen aan de corruptie binnen de lokale politie en werd om die reden bedreigd. In 1985 verliet hij daarom Boyacá en trok hij naar Líbano (departement Tolima), waar hij een landgoed aankocht. Daar kreeg hij te maken met gewapende groeperingen. Zijn broers E.(...) en L.(...) werden in 1989 vermoord in Bogotá. Uw grootvader verliet zijn landgoed en kocht een nieuwe boerderij, inclusief een kraam waar zowel mensen van het leger als ELN- en FARCleden langskwamen. De broer van uw oma werd in het jaar 2000 vermoord. Uw grootvader werd in 2002 gemarteld door ELN-leden, die informatie eisten over zijn overige klanten. In 2014 startte uw grootvader een procedure op om zijn verloren eigendommen terug te krijgen.

Op 20 september 2021 drongen mensen jullie huis binnen. Ze bedreigden jullie en drongen erop aan dat uw familie de kwestie van de teruggave van de gronden zou laten vallen.

Toen u, uw zus en uw neef op 28 oktober 2021 onderweg waren naar een winkelcentrum werden jullie bedreigd door mensen die er andermaal op aandrongen dat jullie de kwestie van de teruggave van de gronden moesten laten vallen en moesten verdwijnen, opdat jullie niet zouden eindigen zoals L.(...) en E.(...) . Jullie kochten vliegtickets en verlieten Colombia op 26 december 2021. Jullie reisden per vliegtuig naar België met een tussenstop in Spanje. Jullie bereikten het Belgische grondgebied op 27 december 2021. Na jullie vertrek werd uw nonkel nog bedreigd en probeerde men hem mee te nemen.

Op 7 januari 2022 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U, uw zus en uw neef vrezen bij terugkeer naar Colombia gedood te worden door het ELN, de groepering die zich kant tegen de teruggave van de gronden van uw grootvader, en de barra brava van Santa Fe-supporters.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van L.(...) F.(...) . Jullie leggen daarnaast ook kopieën van volgende documenten neer: diverse krantenartikels over de barras bravas in Colombia, foto's van u, uw neef en uw vader bij het voetballen, een foto van uw grootvader als politieagent, foto's van verwondingen die u zelf opliep, foto's van verwondingen die uw grootvader opliep, een medisch document van uw grootvader, documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen, uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootvader E.(...) , foto's van uw wijk, de identiteitskaart van uw grootvader, een klacht bij het parket, jullie vliegtickets naar België en een psychologisch attest van uw zus. Jullie leggen ook elk een USB-sleutel neer met daarop nieuwsberichten over de barras bravas, en de teruggave van gronden en een video betreffende een overval op een familielid van u. U stuurde het CGVS ook een correctie bij de notities van het persoonlijk onderhoud op.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het bijzonder kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u, uw zus en uw neef in Colombia het gevaar lopen te worden vervolgd door supporters van de rivaliserende voetbalclub Santa Fe, noch dat uw grootvaders poging om zijn voormalige gronden terug te krijgen ertoe zou leiden dat jullie vervolgd zouden worden door het ELN of andere gewapende groeperingen die daar gekant tegen zijn. Uw verklaringen hierover zijn immers onderling ernstig tegenstrijdig en geenszins aannemelijk.

Uw vrees valt dus in wezen uiteen in twee componenten: enerzijds zijn er jullie problemen met de barras bravas, een bende van supporters van het rivaliserende voetbalteam Santa Fe, en anderzijds de kwestie van de teruggave van de gronden (CGVS p 12).

Wat betreft de barras bravas, dient ten eerste worden opgemerkt dat u in wezen niet kan verklaren waarom net jullie de aanhangers van Santa Fe dienen te vrezen, in die mate zelfs dat u denkt dat ze jullie zullen doden (CGVS p 12).

Gevraagd te verklaren waarom zij het precies op jullie gemunt zouden hebben, verwijst u in eerste instantie naar jullie openlijke steun aan de rivaliserende voetbalploeg Atlético Nacional (CGVS p 14). Er dient echter te worden opgemerkt dat u reeds van kleins af aan openlijk de ploeg Atlético Nacional steunde en daardoor in conflict kwam met de supporters van Santa Fe (CGVS p 9), dus valt moeilijk te begrijpen waarom die rivaliteit nu dodelijke proporties zou hebben aangenomen. Bovendien kan u bezwaarlijk de enige zijn die in Bogotá voor een andere voetbalploeg supportert, waardoor nog steeds de vraag open blijft waarom net u door een dergelijke rivaliteit het land diende te verlaten.

Wanneer u de kans geboden werd om meer duidelijkheid te bieden, verwees u naar de link tussen de barras bravas en de drugshandel, waarbij u melding maakte van hun nood aan drugsleveranciers en hun uitgebreid netwerk van bondgenoten, waar u op school getuige van was (CGVS p 14). Dergelijke algemene beweringen verklaren echter niet in het minst waarom net u levensbedreigende problemen zou kennen met de barras bravas.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van jullie problemen met deze bende verder ondermijnd door de weinig doortastende manier waarop zij volgens uw verklaringen te werk gingen.

Als de supporters van Santa Fe u werkelijk wilden doden zoals u verklaart (CGVS p 12), dan is het geenszins plausibel dat zij daarbij te werk gingen op de wijze die u omschrijft.

U kende al van kleins af aan af en toe problemen met de barras bravas, die in 2016 een eenmalige escalatie kenden toen zij uw zus lastigvielen in uw bijzijn (CGVS p 10). In de jaren daarna zou u regelmatig door hen bestolen en bedreigd worden en vroegen zij u om iets te verkopen. Het volgende concrete incident dat u meldt situeert zich reeds in maart 2021, toen u in een park omsingeld werd door mensen van de barras bravas, die ook uw zus lastigvielen. Jullie liepen weg en ontkwamen zo (CGVS p 10). Hierna lieten deze personen jullie kennelijk niet minder dan vijf maanden met rust, tot jullie in augustus opnieuw door hen lastiggevalen werden. Hoewel jullie konden ontkomen, werden jullie opgedragen om zich twee dagen later naar het park Boyacá Real te gaan (CGVS p 10). Daarna zou u nog in Colombia blijven tot 26 december 2021 (DVZ p 13). Er deden zich weliswaar nog incidenten voor op 20 september en 28 oktober, maar volgens uw verklaringen bij het CGVS hadden die te maken met de teruggave van de gronden van uw grootvader, eerder dan met uw vijandschap met de barras bravas (CGVS p 10-11, p 13).

Het spreekt voor zich dat als deze radicale supporters van de voetbalploeg Santa Fe u werkelijk zouden willen vermoorden, zij daartoe reeds ruimschoots de kans hadden en dat het weinig plausibel is dat ze jullie na elk incident steeds maandenlang met rust zouden laten. In dat opzicht is het bovendien bijzonder opvallend dat jullie geacht werden zich op 8 augustus 2021 aan te bieden in het park Boyacá Real, maar kennelijk zonder de minste represaille nalieten gevolg te geven aan die eis: jullie zouden geen problemen meer kennen met de barras bravas tot jullie in december Colombia verlieten (CGVS p 10-11).

Wat betreft het incident van 28 oktober 2021, waarbij jullie bedreigd werden toen jullie onderweg waren naar een winkelcentrum, dient overigens nog opgemerkt te worden dat u dit incident volkomen anders voorstelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Terwijl u bij het CGVS stelde dat uw belagers op dat moment enkel van jullie eisten dat uw familie de kwestie van de teruggave van uw grootvaders gronden zou laten vallen (CGVS p 11, p 13), zei u bij de DVZ dat het andermaal om de drugsdealers van de barras bravas ging, die van jullie wilden dat jullie drugs voor hen zouden verkopen (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5). Dat u één van de hoofdincidenten in uw problemen met de barras bravas plots fundamenteel anders voorstelt bij het CGVS, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Omgekeerd is ook jullie eigen handelwijze weinig plausibel, aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie de problemen weinig ernstig namen.

Hoewel jullie problemen met de barras bravas reeds in maart 2021 escaleerden (CGVS p 10), bleven jullie nog maandenlang in Colombia. Het laatste incident dat u vermeldt speelt zich af in oktober van 2021 (CGVS p 11). Zelf verliet u Colombia pas op 26 december 2021 (DVZ p 13). Het is weinig geloofwaardig dat, mocht u werkelijk in gevaar zijn in Colombia, u nog zo lang in het land zou blijven. Volgens uw vertrouwenspersoon bleef u zelfs nog een maand langer dan uw zus in Colombia omdat u uw studies wilde afwerken (CGVS p 16). Dat u voorrang zou geven aan uw studies als uw leven werkelijk in gevaar was, ondermijnt fundamenteel de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees.

Ook blijkt uit jullie verklaringen niet dat jullie ooit aangifte deden van deze problemen en zo bescherming zochten bij de Colombiaanse autoriteiten. Daar Colombia beschikt over toegankelijke en transparante procedures om een klacht neer te leggen, doet het verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas dat jullie nooit op een ernstige manier nationale bescherming zochten. Indien u werkelijk geconfronteerd werd met de problemen die u omschrijft, kan immers worden verwacht dat u zich daarvoor meteen tot de nationale autoriteiten zou wenden. Jullie leggen weliswaar een kopie neer van een aangifte die uw tante, de moeder van L.(...) F.(...) , indiende (CGVS p 15). Deze klacht dateert echter reeds van 7 maart 2022, na jullie vertrek, en doet dus niet de minste afbreuk aan de vaststelling dat jullie zelf geen bescherming zochten bij de Colombiaanse overheid alvorens het land te verlaten.

De documenten die jullie neerleggen specifiek ter staving van jullie problemen met de barras bravas, kunnen niet volstaan om bovenstaande appreciatie om te buigen.

U legt foto's van u, uw vader en uw neef neer bij jullie activiteiten als (amateur)voetballers. Dat u, uw neef en andere familieleden van jullie graag voetbal spelen staat buiten kijf, maar daarmee is nog niet aangetoond dat u het risico loopt op vervolging door de radicale fans van het team Santa Fe.

Daarnaast leggen jullie ook diverse krantenartikels neer over de algemene problematiek van de barras bravas in Colombia. Deze artikels hebben echter geen betrekking op jullie persoonlijke problemen en kunnen die dan ook niet staven. Hetzelfde geldt voor de USB-sleutels met nieuwsberichten over deze barras bravas.

U legt foto's neer van verwondingen aan uw been die u zou opgelopen hebben bij jullie confrontatie met de barras bravas op 6 augustus 2021. Uit de foto's valt niet af te leiden dat deze verwondingen aan u toegebracht werden – uw gezicht is immers niet zichtbaar- maar bovenal kunnen dergelijke foto's onmogelijk de omstandigheden staven waarin deze verwondingen werden toegebracht.

Wat betreft de kwestie van de teruggave van de gronden van uw grootvader, dient te worden vastgesteld dat het er alle schijn van heeft dat dit een post factum element betreft dat jullie na jullie interviews bij de DVZ nog hebben proberen toevoegen aan jullie verzoek, eerder dan een oprecht kernelement in jullie vrees tegenover Colombia.

U, uw zus en uw neef repten bij de DVZ immers met geen woord over deze problematiek. Jullie openden jullie feitenrelaas bij de DVZ niet met de voorgeschiedenis van jullie grootvader, maakte geen enkel gewag van de procedure die hij in 2014 opstartte om zijn gestolen gronden terug te winnen, lieten de gewelddadige en bijzonder pertinente inval in jullie huis op 20 september 2021 volkomen onvermeld en linkten de intimidatie van 28 oktober nadrukkelijk aan de barras bravas en hun eis dat jullie drugs voor hen zouden dealen, eerder dan aan de teruggave van de gronden en de moorden op uw grootvaders broers E.(...) en L.(...) (vragenlijst CGVS bij DVZ vragen 4,5,7 en 8, idem vragenlijst M.(...) J.(...) en vragenlijst L.(...) F.(...)).

Jullie meldden alle drie bij aanvang van jullie interview bij het CGVS dat de communicatie in het algemeen niet vlot verliep en u stelde dat uw verklaringen over de teruggave van de gronden niet correct genoteerd werden bij de DVZ (CGVS p 3, CGVS L.(...) F.(...)p 4, CGVS M.(...) J.(...) p 3-4). Het CGVS erkent dat het niet onmogelijk is dat er bij de DVZ communicatieproblemen ontstaan en dat er fouten kunnen worden gemaakt in de opname van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming. Er dient echter ook te worden vastgesteld dat uw verklaringen, die van uw zus en die van uw neef bij de DVZ in grote lijnen onderling consistent zijn en dat de essentiële elementen in jullie twist met de barras bravas allemaal wel genoteerd staan. Het raakt kant noch wal dat jullie alle drie ook de kwestie van jullie grootvader adequaat uiteen gezet zouden hebben en dat net die verklaringen in drie verschillende interviews volkomen gemist zouden zijn. Dat u zelf, zoals u verklaart, bij de DVZ tot in de diepte zou zijn ingegaan op uw familiegeschiedenis (CGVS p 3), lijkt bijzonder moeilijk te geloven aangezien daar niet het minste spoor van terug te vinden is in uw DVZ-interview.

Jullie leggen uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, neer bij het CGVS. De opmerkingen die u maakt in deze documenten zijn echter beperkt en hebben hoofdzakelijk betrekking op details. Hoe dan ook kunnen zelfs correcties bij het DVZ-interview geen afbreuk doen aan de veel pertinentere vaststelling dat jullie daar duidelijk op geen enkele manier vertelden over uw grootvader en diens conflict met guerrillabewegingen omtrent afgenomen eigendommen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw grootvader zelf zich nog steeds in Colombia bevindt (CGVS p 7) en dat hij het daar goed maakt (CGVS p 8).

Het spreekt voor zich dat uw grootvader de centrale persoon in de kwestie van de gronden is. Er valt dan ook niet in te zien waarom jullie het land dienden te verlaten omwille van een procedure die hij aanvatte, temeer aangezien hij zelf hierdoor kennelijk niet het slachtoffer van vervolging werd.

Jullie leggen diverse stukken voor ter staving van de problemen van het profiel van uw grootvader en diens pogingen om zijn gestolen eigendommen terug te winnen. Het gaat over een foto van uw grootvader als agent, een foto van zijn littekens en een medisch document, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootvader E.(...) , de identiteitskaart van uw grootvader en documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen. Deze documenten kunnen hoogstens tot bewijs dienen voor de identiteit en de problemen van uw grootvader, die inmiddels al ver in het verleden liggen. Er kan onmogelijk uit worden afgeleid dat u, uw zus en uw neef een actueel risico op vervolging lopen als gevolg van deze kwestie, hetgeen u geenszins aannemelijk hebt gemaakt. De documenten doen verder ook geen afbreuk aan de vaststelling dat uw grootvader zich zelf nog steeds in Colombia bevindt.

Jullie leggen ook algemene nieuwsberichten neer over het proces van de teruggave van voormalig ontnomen eigendommen. Aangezien deze van algemene aard zijn en niet op jullie specifiek betrekking hebben, kunnen zij geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat u verklaart een relatie te hebben met een Colombiaans staatsburger die een duurzaam verblijfsrecht op het Belgische grondgebied heeft op basis van de vluchtelingenstatus (CGVS p 6-7), heeft geen uitstaans met de nood aan internationale bescherming. U verklaarde op het einde van het persoonlijk

onderhoud immers dat u alle elementen in verband met de reden waarom u niet terug kunt naar Colombia verteld heeft (CGVS, p. 15). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op basis van uw relatie met een erkende Colombiaans vluchteling een vrees in uw hoofd kan vastgesteld worden, u weet overigens ook niet wanneer zij erkend werd als vluchteling in België. Elk dossier wordt immers op zijn individuele merites beoordeeld. Voor een verblijf in België op basis van deze relatie dient u zich tot de geëigende kanalen te wenden. De asielprocedure heeft immers niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, maar wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

De documenten die inhoudelijk betrekking hebben op de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt, werden hierboven reeds besproken. De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden, aangezien zij niet raken aan elementen die in deze beslissing worden betwist.

Jullie leggen elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van uw neef. Deze documenten kunnen echter hoogstens jullie identiteit staven, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat.

Jullie leggen foto's van jullie wijk neer. Deze kunnen als dusdanig onmogelijk als bewijs dienen van de feiten die zich in deze wijk zouden hebben afgespeeld en waar geen geloof aan kan worden gehecht. Ook jullie vliegtickets hebben inhoudelijk geen enkele betrekking op jullie vermeende problemen in Colombia.

Uw zus heeft een psychologisch attest neergelegd. De implicaties daarvan op haar deelname aan de procedure en de beoordeling van haar verzoek worden in haar beslissing uiteengezet, maar het document heeft geen enkele bewijswaarde aangaande uw verzoek of dat van uw neef.

U legt een opmerking neer bij de notities van uw persoonlijk onderhoud, waarin u stelt dat uw moeder sinds 2019 in België is en niet sinds 2021, zoals verkeerdelijk werd opgeschreven (CGVS p 6). Dit wordt niet betwist maar is ook niet pertinent.

Jullie leggen een video neer betreffende een overval op een familielid van u. Op basis van deze video kan echter onmogelijk worden vastgesteld dat dit daadwerkelijk een familielid van jullie is, laat staan dat de overval ook maar iets te maken heeft met de problemen die jullie aanhalen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de

veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de derde verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U hangt de katholieke strekking van het christelijke geloof aan en hebt geen politieke activiteiten. U werd op (...) 2003 geboren in Bogotá, waar u ook altijd zou wonen. U was student in Colombia. Uw ouders wonen nog in Colombia, samen met uw broer Samuel David. U bent in België met uw neef J.(...) M.(...) P.(...) R.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) en uw nicht M.(...) J.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)). Jullie grootouders wonen nog steeds in Colombia. U hebt een partner die u in België hebt leren kennen en die zelf Belgisch staatsburger is. U hebt geen kinderen.

Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw neef J.(...) M.(...)(zie ook hieronder):

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent christen en hebt geen politieke activiteiten. U werd op 9 september 2002 geboren in Ubaté (departement Cundinamarca) maar groeide op in Bogotá. Voorafgaand aan uw vertrek uit Colombia was u student. Uw moeder E.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) bevindt zich in België en heeft tot op heden twee verzoeken om internationale bescherming ingediend, die beide geweigerd werden. Met uw vader heeft u geen contact en met uw twee halfbroers aan vaderszijde evenmin. Uw (half)zus aan moederszijde, M.(...) J.(...) R.(...) O.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) bevindt zich in België en heeft samen met u een verzoek om internationale bescherming ingediend, net als uw neef L.(...) F.(...) R.(...) R.(...)(CGVS (...), DVZ (...)). In België leerde u uw huidige partner L.(...) M.(...) G.(...) H.(...)(CGVS (...), DVZ (...)) kennen, een Colombiaans staatsburger die in België erkend werd als vluchteling. U hebt geen kinderen. Uw grootouders aan moederszijde wonen nog steeds in Colombia.

Uzelf groeide op in Bogotá en had steeds een passie voor voetbal. U was fan het team Nacional en kende als kind al problemen met een barra brava, een groep radicale supporters, van het rivaliserende team Santa Fe. Uw zus M.(...) J.(...) werd in 2016 lastiggevallen en aangeraakt door leden van die bende. Jullie veranderden van school maar bleven problemen kennen met de barra brava.

In maart 2021 waren u, uw zus M.(...) J.(...) en uw neef L.(...) F.(...) onderweg naar een voetbaltornooi toen jullie door de barra brava omsingeld werden. Opnieuw betastten ze uw zus.

Toen jullie op 6 augustus 2021 ter gelegenheid van de verjaardag van uw zus waren uitgenodigd bij uw oom M.(...) R.(...), werden jullie andermaal door de barra brava omsingeld en mishandeld. Ze eisten dat jullie deel zouden uitmaken van hun groepering. Toen een politiepatrouille ter plekke verscheen, lieten de bendeleden jullie gaan, zij het niet zonder nog een eis te stellen: twee dagen later moesten jullie naar het park Boyacá Real komen, wat jullie niet deden.

Naast deze problematiek haalde u ook nog het volgende als asielmotief aan: uw grootvader aan moederszijde werd in 1977 benoemd tot politie-inspecteur in Coper (departement Boyacá). Hij weigerde deel te nemen aan de corruptie binnen de lokale politie en werd om die reden bedreigd. In 1985 verliet hij daarom Boyacá en trok hij naar Líbano (departement Tolima), waar hij een landgoed aankocht. Daar kreeg hij te maken met gewapende groeperingen. Zijn broers E.(...) en L.(...) werden in 1989 vermoord in Bogotá. Uw grootvader verliet zijn landgoed en kocht een nieuwe boerderij, inclusief een kraam waar zowel mensen van het leger als ELN- en FARCleden langskwamen. De broer van uw oma werd in het jaar 2000 vermoord. Uw grootvader werd in 2002 gemarteld door ELN-leden, die informatie eisten over zijn overige klanten. In 2014 startte uw grootvader een procedure op om zijn verloren eigendommen terug te krijgen.

Op 20 september 2021 drongen mensen jullie huis binnen. Ze bedreigden jullie en drongen erop aan dat uw familie de kwestie van de teruggave van de gronden zou laten vallen.

Toen u, uw zus en uw neef op 28 oktober 2021 onderweg waren naar een winkelcentrum werden jullie bedreigd door mensen die er andermaal op aandrongen dat jullie de kwestie van de teruggave van de gronden moesten laten vallen en moesten verdwijnen, opdat jullie niet zouden eindigen zoals L.(...) en E.(...). Jullie kochten vliegtickets en verlieten Colombia op 26 december 2021. Jullie reisden per vliegtuig naar

België met een tussenstop in Spanje. Jullie bereikten het Belgische grondgebied op 27 december 2021. Na jullie vertrek werd uw nonkel nog bedreigd en probeerde men hem mee te nemen.

Op 7 januari 2022 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U, uw zus en uw neef vrezen bij terugkeer naar Colombia gedood te worden door het ELN, de groepering die zich kant tegen de teruggave van de gronden van uw grootvader, en de barra brava van Santa Fe-supporters.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van L.(...) F.(...) . Jullie leggen daarnaast ook kopieën van volgende documenten neer: diverse krantenartikels over de barras bravas in Colombia, foto's van u, uw neef en uw vader bij het voetballen, een foto van uw grootvader als politieagent, foto's van verwondingen die u zelf opliep, foto's van verwondingen die uw grootvader opliep, een medisch document van uw grootvader, documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen, uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootvader E.(...) , foto's van uw wijk, de identiteitskaart van uw grootvader, een klacht bij het parket, jullie vliegtickets naar België en een psychologisch attest van uw zus. Jullie leggen ook elk een USB-sleutel neer met daarop nieuwsberichten over de barras bravas, en de teruggave van gronden en een video betreffende een overval op een familielid van u. U stuurde het CGVS ook een correctie bij de notities van het persoonlijk onderhoud op.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw neef de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw neef (CGVS p 14, CGVS J.(...) M.(...)p 12) en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw neef die u hieronder kunt lezen:

" Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het bijzonder kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u, uw zus en uw neef in Colombia het gevaar lopen te worden vervolgd door supporters van de rivaliserende voetbalclub Santa Fe, noch dat uw grootvaders poging om zijn voormalige gronden terug te krijgen ertoe zou leiden dat jullie vervolgd zouden worden door het ELN of andere gewapende groeperingen die daar gekant tegen zijn. Uw verklaringen hierover zijn immers onderling ernstig tegenstrijdig en geenszins aannemelijk.

Uw vrees valt dus in wezen uiteen in twee componenten: enerzijds zijn er jullie problemen met de barras bravas, een bende van supporters van het rivaliserende voetbalteam Santa Fe, en anderzijds de kwestie van de teruggave van de gronden (CGVS p 12).

Wat betreft de barras bravas, dient ten eerste worden opgemerkt dat u in wezen niet kan verklaren waarom net jullie de aanhangers van Santa Fe dienen te vrezen, in die mate zelfs dat u denkt dat ze jullie zullen doden (CGVS p 12).

Gevraagd te verklaren waarom zij het precies op jullie gemunt zouden hebben, verwijst u in eerste instantie naar jullie openlijke steun aan de rivaliserende voetbalploeg Atlético Nacional (CGVS p 14). Er dient echter te worden opgemerkt dat u reeds van kleins af aan openlijk de ploeg Atlético Nacional steunde en daardoor in conflict kwam met de supporters van Santa Fe (CGVS p 9), dus valt moeilijk te begrijpen waarom die rivaliteit

nu dodelijke proporties zou hebben aangenomen. Bovendien kan u bezwaarlijk de enige zijn die in Bogotá voor een andere voetbalploeg supportert, waardoor nog steeds de vraag open blijft waarom net u door een dergelijke rivaliteit het land diende te verlaten.

Wanneer u de kans geboden werd om meer duidelijkheid te bieden, verwees u naar de link tussen de barras bravas en de drugshandel, waarbij u melding maakte van hun nood aan drugsleveranciers en hun uitgebreid netwerk van bondgenoten, waar u op school getuige van was (CGVS p 14). Dergelijke algemene beweringen verklaren echter niet in het minst waarom net u levensbedreigende problemen zou kennen met de barras bravas.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van jullie problemen met deze bende verder ondermijnd door de weinig doortastende manier waarop zij volgens uw verklaringen te werk gingen.

Als de supporters van Santa Fe u werkelijk wilden doden zoals u verklaart (CGVS p 12), dan is het geenszins plausibel dat zij daarbij te werk gingen op de wijze die u omschrijft.

U kende al van kleins af aan af en toe problemen met de barras bravas, die in 2016 een eenmalige escalatie kenden toen zij uw zus lastigvielen in uw bijzijn (CGVS p 10). In de jaren daarna zou u regelmatig door hen bestolen en bedreigd worden en vroegen zij u om iets te verkopen. Het volgende concrete incident dat u meldt situeert zich reeds in maart 2021, toen u in een park omsingeld werd door mensen van de barras bravas, die ook uw zus lastigvielen. Jullie liepen weg en ontkwamen zo (CGVS p 10). Hierna lieten deze personen jullie kennelijk niet minder dan vijf maanden met rust, tot jullie in augustus opnieuw door hen lastiggevalen werden. Hoewel jullie konden ontkomen, werden jullie opgedragen om zich twee dagen later naar het park Boyacá Real te gaan (CGVS p 10). Daarna zou u nog in Colombia blijven tot 26 december 2021 (DVZ p 13). Er deden zich weliswaar nog incidenten voor op 20 september en 28 oktober, maar volgens uw verklaringen bij het CGVS hadden die te maken met de teruggave van de gronden van uw grootvader, eerder dan met uw vijandschap met de barras bravas (CGVS p 10-11, p 13).

Het spreekt voor zich dat als deze radicale supporters van de voetbalploeg Santa Fe u werkelijk zouden willen vermoorden, zij daartoe reeds ruimschoots de kans hadden en dat het weinig plausibel is dat ze jullie na elk incident steeds maandenlang met rust zouden laten. In dat opzicht is het bovendien bijzonder opvallend dat jullie geacht werden zich op 8 augustus 2021 aan te bieden in het park Boyacá Real, maar kennelijk zonder de minste represaille nalieten gevolg te geven aan die eis: jullie zouden geen problemen meer kennen met de barras bravas tot jullie in december Colombia verlieten (CGVS p 10-11).

Wat betreft het incident van 28 oktober 2021, waarbij jullie bedreigd werden toen jullie onderweg waren naar een winkelcentrum, dient overigens nog opgemerkt te worden dat u dit incident volkomen anders voorstelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Terwijl u bij het CGVS stelde dat uw belagers op dat moment enkel van jullie eisten dat uw familie de kwestie van de teruggave van uw grootvaders gronden zou laten vallen (CGVS p 11, p 13), zei u bij de DVZ dat het andermaal om de drugsdealers van de barras bravas ging, die van jullie wilden dat jullie drugs voor hen zouden verkopen (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5). Dat u één van de hoofdincidenten in uw problemen met de barras bravas plots fundamenteel anders voorstelt bij het CGVS, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Omgekeerd is ook jullie eigen handelwijze weinig plausibel, aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie de problemen weinig ernstig namen.

Hoewel jullie problemen met de barras bravas reeds in maart 2021 escaleerden (CGVS p 10), bleven jullie nog maandenlang in Colombia. Het laatste incident dat u vermeldt speelt zich af in oktober van 2021 (CGVS p 11). Zelf verliet u Colombia pas op 26 december 2021 (DVZ p 13). Het is weinig geloofwaardig dat, mocht u werkelijk in gevaar zijn in Colombia, u nog zo lang in het land zou blijven. Volgens uw vertrouwenspersoon bleef u zelfs nog een maand langer dan uw zus in Colombia omdat u uw studies wilde afwerken (CGVS p 16). Dat u voorrang zou geven aan uw studies als uw leven werkelijk in gevaar was, ondermijnt fundamenteel de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees.

Ook blijkt uit jullie verklaringen niet dat jullie ooit aangifte deden van deze problemen en zo bescherming zochten bij de Colombiaanse autoriteiten. Daar Colombia beschikt over toegankelijke en transparante procedures om een klacht neer te leggen, doet het verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas dat jullie nooit op een ernstige manier nationale bescherming zochten. Indien u werkelijk geconfronteerd werd met de problemen die u omschrijft, kan immers worden verwacht dat u zich daarvoor meteen tot de nationale autoriteiten zou wenden.

Jullie leggen weliswaar een kopie neer van een aangifte die uw tante, de moeder van L.(...) F.(...) , indiende (CGVS p 15). Deze klacht dateert echter reeds van 7 maart 2022, na jullie vertrek, en doet dus niet de minste afbreuk aan de vaststelling dat jullie zelf geen bescherming zochten bij de Colombiaanse overheid alvorens het land te verlaten.

De documenten die jullie neerleggen specifiek ter staving van jullie problemen met de barras bravas, kunnen niet volstaan om bovenstaande appreciatie om te buigen.

U legt foto's van u, uw vader en uw neef neer bij jullie activiteiten als (amateur)voetballers. Dat u, uw neef en andere familieleden van jullie graag voetbal spelen staat buiten kijf, maar daarmee is nog niet aangetoond dat u het risico loopt op vervolging door de radicale fans van het team Santa Fe.

Daarnaast leggen jullie ook diverse krantenartikels neer over de algemene problematiek van de barras bravas in Colombia. Deze artikels hebben echter geen betrekking op jullie persoonlijke problemen en kunnen die dan ook niet staven. Hetzelfde geldt voor de USB-sleutels met nieuwsberichten over deze barras bravas.

U legt foto's neer van verwondingen aan uw been die u zou opgelopen hebben bij jullie confrontatie met de barras bravas op 6 augustus 2021. Uit de foto's valt niet af te leiden dat deze verwondingen aan u toegebracht werden – uw gezicht is immers niet zichtbaar- maar bovenal kunnen dergelijke foto's onmogelijk de omstandigheden staven waarin deze verwondingen werden toegebracht.

Wat betreft de kwestie van de teruggave van de gronden van uw grootvader, dient te worden vastgesteld dat het er alle schijn van heeft dat dit een post factum element betreft dat jullie na jullie interviews bij de DVZ nog hebben proberen toevoegen aan jullie verzoek, eerder dan een oprecht kernelement in jullie vrees tegenover Colombia.

U, uw zus en uw neef repten bij de DVZ immers met geen woord over deze problematiek. Jullie openden jullie feitenrelaas bij de DVZ niet met de voorgeschiedenis van jullie grootvader, maakte geen enkel gewag van de procedure die hij in 2014 opstartte om zijn gestolen gronden terug te winnen, lieten de gewelddadige en bijzonder pertinente inval in jullie huis op 20 september 2021 volkomen onvermeld en linkten de intimidatie van 28 oktober nadrukkelijk aan de barras bravas en hun eis dat jullie drugs voor hen zouden dealen, eerder dan aan de teruggave van de gronden en de moorden op uw grootvaders broers E.(...) en L.(...) (vragenlijst CGVS bij DVZ vragen 4,5,7 en 8, idem vragenlijst M.(...) J.(...) en vragenlijst L.(...) F.(...)).

Jullie meldden alle drie bij aanvang van jullie interview bij het CGVS dat de communicatie in het algemeen niet vlot verliep en u stelde dat uw verklaringen over de teruggave van de gronden niet correct genoteerd werden bij de DVZ (CGVS p 3, CGVS L.(...) F.(...)p 4, CGVS M.(...) J.(...) p 3-4). Het CGVS erkent dat het niet onmogelijk is dat er bij de DVZ communicatieproblemen ontstaan en dat er fouten kunnen worden gemaakt in de opname van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming. Er dient echter ook te worden vastgesteld dat uw verklaringen, die van uw zus en die van uw neef bij de DVZ in grote lijnen onderling consistent zijn en dat de essentiële elementen in jullie twist met de barras bravas allemaal wel genoteerd staan. Het raakt kant noch wal dat jullie alle drie ook de kwestie van jullie grootvader adequaat uiteen gezet zouden hebben en dat net die verklaringen in drie verschillende interviews volkomen gemist zouden zijn. Dat u zelf, zoals u verklaart, bij de DVZ tot in de diepte zou zijn ingegaan op uw familiegeschiedenis (CGVS p 3), lijkt bijzonder moeilijk te geloven aangezien daar niet het minste spoor van terug te vinden is in uw DVZ-interview.

Jullie leggen uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, neer bij het CGVS. De opmerkingen die u maakt in deze documenten zijn echter beperkt en hebben hoofdzakelijk betrekking op details. Hoe dan ook kunnen zelfs correcties bij het DVZ-interview geen afbreuk doen aan de veel pertinentere vaststelling dat jullie daar duidelijk op geen enkele manier vertelden over uw grootvader en diens conflict met guerrillabewegingen omtrent afgenomen eigendommen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw grootvader zelf zich nog steeds in Colombia bevindt (CGVS p 7) en dat hij het daar goed maakt (CGVS p 8).

Het spreekt voor zich dat uw grootvader de centrale persoon in de kwestie van de gronden is. Er valt dan ook niet in te zien waarom jullie het land dienden te verlaten omwille van een procedure die hij aanvatte, temeer aangezien hij zelf hierdoor kennelijk niet het slachtoffer van vervolging werd.

Jullie leggen diverse stukken voor ter staving van de problemen van het profiel van uw grootvader en diens pogingen om zijn gestolen eigendommen terug te winnen. Het gaat over een foto van uw grootvader als

agent, een foto van zijn littekens en een medisch document, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootvader E.(...) , de identiteitskaart van uw grootvader en documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen. Deze documenten kunnen hoogstens tot bewijs dienen voor de identiteit en de problemen van uw grootvader, die inmiddels al ver in het verleden liggen. Er kan onmogelijk uit worden afgeleid dat u, uw zus en uw neef een actueel risico op vervolging lopen als gevolg van deze kwestie, hetgeen u geenszins aannemelijk hebt gemaakt. De documenten doen verder ook geen afbreuk aan de vaststelling dat uw grootvader zich zelf nog steeds in Colombia bevindt.

Jullie leggen ook algemene nieuwsberichten neer over het proces van de teruggave van voormalig ontnomen eigendommen. Aangezien deze van algemene aard zijn en niet op jullie specifiek betrekking hebben, kunnen zij geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat u verklaart een relatie te hebben met een Colombiaans staatsburger die een duurzaam verblijfsrecht op het Belgische grondgebied heeft op basis van de vluchtelingenstatus (CGVS p 6-7), heeft geen uitstaans met de nood aan internationale bescherming. U verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud immers dat u alle elementen in verband met de reden waarom u niet terug kunt naar Colombia verteld heeft (CGVS, p.15). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op basis van uw relatie met een erkende Colombiaans vluchteling een vrees in uwen hoofde kan vastgesteld worden, u weet overigens ook niet wanneer zij erkend werd als vluchteling in België. Elk dossier wordt immers op zijn individuele merites beoordeeld. Voor een verblijf in België op basis van deze relatie dient u zich tot de geëigende kanalen te wenden. De asielprocedure heeft immers niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, maar wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

De documenten die inhoudelijk betrekking hebben op de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt, werden hierboven reeds besproken. De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden, aangezien zij niet raken aan elementen die in deze beslissing worden betwist.

Jullie leggen elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van uw neef. Deze documenten kunnen echter hoogstens jullie identiteit staven, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat.

Jullie leggen foto's van jullie wijk neer. Deze kunnen als dusdanig onmogelijk als bewijs dienen van de feiten die zich in deze wijk zouden hebben afgespeeld en waar geen geloof aan kan worden gehecht. Ook jullie vliegtickets hebben inhoudelijk geen enkele betrekking op jullie vermeende problemen in Colombia.

Uw zus heeft een psychologisch attest neergelegd. De implicaties daarvan op haar deelname aan de procedure en de beoordeling van haar verzoek worden in haar beslissing uiteengezet, maar het document heeft geen enkele bewijswaarde aangaande uw verzoek of dat van uw neef.

U legt een opmerking neer bij de notities van uw persoonlijk onderhoud, waarin u stelt dat uw moeder sinds 2019 in België is en niet sinds 2021, zoals verkeerdelijk werd opgeschreven (CGVS p 6). Dit wordt niet betwist maar is ook niet pertinent.

Jullie leggen een video neer betreffende een overval op een familielid van u. Op basis van deze video kan echter onmogelijk worden vastgesteld dat dit daadwerkelijk een familielid van jullie is, laat staan dat de overval ook maar iets te maken heeft met de problemen die jullie aanhalen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een

spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebelligroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadigroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u uit het gegeven dat u in België een relatie heeft met een Belgische staatsburger, geen nood aan bescherming in de zin van de vluchtelingenconventie kunt putten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen een schending aan van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2 tot en met 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers' asielrelaas.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in hoofde van alle verzoekende partijen terecht:

"In het bijzonder kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u, uw zus en uw neef in Colombia het gevaar lopen te worden vervolgd door supporters van de rivaliserende voetbalclub Santa Fe, noch dat uw grootvaders poging om zijn voormalige gronden terug te krijgen ertoe zou leiden dat jullie vervolgd zouden worden door het ELN of andere gewapende groeperingen die daar gekant tegen zijn. Uw verklaringen hierover zijn immers onderling ernstig tegenstrijdig en geenszins aannemelijk.

Uw vrees valt dus in wezen uiteen in twee componenten: enerzijds zijn er jullie problemen met de barras bravas, een bende van supporters van het rivaliserende voetbalteam Santa Fe, en anderzijds de kwestie van de teruggave van de gronden (CGVS p 12).

Wat betreft de barras bravas, dient ten eerste worden opgemerkt dat u in wezen niet kan verklaren waarom net jullie de aanhangers van Santa Fe dienen te vrezen, in die mate zelfs dat u denkt dat ze jullie zullen doden (CGVS p 12).

Gevraagd te verklaren waarom zij het precies op jullie gemunt zouden hebben, verwijst u in eerste instantie naar jullie openlijke steun aan de rivaliserende voetbalploeg Atlético Nacional (CGVS p 14). Er dient echter te worden opgemerkt dat u reeds van kleins af aan openlijk de ploeg Atlético Nacional steunde en daardoor in conflict kwam met de supporters van Santa Fe (CGVS p 9), dus valt moeilijk te begrijpen waarom die rivaliteit nu dodelijke proporties zou hebben aangenomen. Bovendien kan u bezwaarlijk de enige zijn die in Bogotá voor een andere voetbalploeg supportert, waardoor nog steeds de vraag open blijft waarom net u door een dergelijke rivaliteit het land diende te verlaten.

Wanneer u de kans geboden werd om meer duidelijkheid te bieden, verwees u naar de link tussen de barras bravas en de drugshandel, waarbij u melding maakte van hun nood aan drugsleveranciers en hun uitgebreid netwerk van bondgenoten, waar u op school getuige van was (CGVS p 14). Dergelijke algemene beweringen verklaren echter niet in het minst waarom net u levensbedreigende problemen zou kennen met de barras bravas.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van jullie problemen met deze bende verder ondermijnd door de weinig doortastende manier waarop zij volgens uw verklaringen te werk gingen.

Als de supporters van Santa Fe u werkelijk wilden doden zoals u verklaart (CGVS p 12), dan is het geenszins plausibel dat zij daarbij te werk gingen zoals u omschrijft.

U kende al van kleins af aan af en toe problemen met de barras bravas, die in 2016 een eenmalige escalatie kenden toen zij uw zus lastigvielen in uw bijzijn (CGVS p 10). In de jaren daarna zou u regelmatig door hen bestolen en bedreigd worden en vroegen zij u om iets te verkopen. Het volgende concrete incident dat u meldt situeert zich reeds in maart 2021, toen u in een park omsingeld werd door mensen van de barras bravas, die ook uw zus lastigvielen. Jullie liepen weg en ontkwamen zo (CGVS p 10). Hierna lieten deze personen jullie kennelijk niet minder dan vijf maanden met rust, tot jullie in augustus opnieuw door hen lastiggevalen werden. Hoewel jullie konden ontkomen, werden jullie opgedragen om zich twee dagen later naar het park Boyacá Real te gaan (CGVS p 10). Daarna zou u nog in Colombia blijven tot 26 december 2021 (DVZ p 13). Er deden zich weliswaar nog incidenten voor op 20 september en 28 oktober, maar volgens uw verklaringen bij het CGVS hadden die te maken met de teruggave van de gronden van uw grootvader, eerder dan met uw vijandschap met de barras bravas (CGVS p 10-11, p 13).

Het spreekt voor zich dat als deze radicale supporters van de voetbalploeg Santa Fe u werkelijk zouden willen vermoorden, zij daartoe reeds ruimschoots de kans hadden en dat het weinig plausibel is dat ze jullie na elk incident steeds maandenlang met rust zouden laten. In dat opzicht is het bovendien bijzonder opvallend dat jullie geacht werden zich op 8 augustus 2021 aan te bieden in het park Boyacá Real, maar kennelijk zonder de minste represaille nalieten gevolg te geven aan die eis: jullie zouden geen problemen meer kennen met de barras bravas tot jullie in december Colombia verlieten (CGVS p 10-11).

Wat betreft het incident van 28 oktober 2021, waarbij jullie bedreigd werden toen jullie onderweg waren naar een winkelcentrum, dient overigens nog opgemerkt te worden dat u dit incident volkomen anders voorstelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Terwijl u bij het CGVS stelde dat uw belagers op dat moment enkel van jullie eisten dat uw familie de kwestie van de teruggave van uw grootvaders gronden zou laten vallen (CGVS p 11, p 13), zei u bij de DVZ dat het andermaal om de drugsdealers van de barras bravas ging, die van jullie wilden dat jullie drugs voor hen zouden verkopen (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5). Dat u één van de hoofdincidenten in uw problemen met de barras bravas plots fundamenteel anders voorstelt bij het CGVS, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Omgekeerd is ook jullie eigen handelswijze weinig plausibel, aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie de problemen weinig ernstig namen.

Hoewel jullie problemen met de barras bravas reeds in maart 2021 escaleerden (CGVS p 10), bleven jullie nog maandenlang in Colombia. Het laatste incident dat u vermeldt speelt zich af in oktober van 2021 (CGVS p 11). Zelf verliet u Colombia pas op 26 december 2021 (DVZ p 13). Het is weinig geloofwaardig dat, mocht u werkelijk in gevaar zijn in Colombia, u nog zo lang in het land zou blijven. Volgens uw vertrouwenspersoon bleef u zelfs nog een maand langer dan uw zus in Colombia omdat u uw studies wilde afwerken (CGVS p 16). Dat u voorrang zou geven aan uw studies als uw leven werkelijk in gevaar was, ondermijnt fundamenteel de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees.

Ook blijkt uit jullie verklaringen niet dat jullie ooit aangifte deden van deze problemen en zo bescherming zochten bij de Colombiaanse autoriteiten. Daar Colombia beschikt over toegankelijke en transparante procedures om een klacht neer te leggen, doet het verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas dat jullie nooit op een ernstige manier nationale bescherming zochten. Indien u werkelijk geconfronteerd werd met de problemen die u omschrijft, kan immers worden verwacht dat u zich daarvoor meteen tot de nationale autoriteiten zou wenden. Jullie leggen weliswaar een kopie neer van een aangifte die uw tante, de moeder van Luis Fernando, indiende (CGVS p 15). Deze klacht dateert echter reeds van 7 maart 2022, na jullie vertrek, en doet dus niet de minste afbreuk aan de vaststelling dat jullie zelf geen bescherming zochten bij de Colombiaanse overheid alvorens het land te verlaten.

De documenten die jullie neerleggen specifiek ter staving van jullie problemen met de barras bravas, kunnen niet volstaan om bovenstaande appreciatie om te buigen.

U legt foto's van u, uw vader en uw neef neer bij jullie activiteiten als (amateur)voetballers. Dat u, uw neef en andere familieleden van jullie graag voetbal spelen staat buiten kijf, maar daarmee is nog niet aangetoond dat u het risico loopt op vervolging door de radicale fans van het team Santa Fe.

Daarnaast leggen jullie ook diverse krantenartikels neer over de algemene problematiek van de barras bravas in Colombia. Deze artikels hebben echter geen betrekking op jullie persoonlijke problemen en kunnen die dan ook niet staven. Hetzelfde geldt voor de USB-sleutels met nieuwsberichten over deze barras bravas.

U legt foto's neer van verwondingen aan uw been die u zou opgelopen hebben bij jullie confrontatie met de barras bravas op 6 augustus 2021. Uit de foto's valt niet af te leiden dat deze verwondingen aan u toegebracht werden – uw gezicht is immers niet zichtbaar – maar bovenal kunnen dergelijke foto's onmogelijk de omstandigheden staven waarin deze verwondingen werden toegebracht.

Wat betreft de kwestie van de teruggave van de gronden van uw grootvader, dient te worden vastgesteld dat het er alle schijn van heeft dat dit een post factum element betreft dat jullie na jullie interviews bij de DVZ nog hebben proberen toevoegen aan jullie verzoek, eerder dan een oprecht kernelement in jullie vrees tegenover Colombia.

U, uw zus en uw neef repten bij de DVZ immers met geen woord over deze problematiek. Jullie openden jullie feitenrelaas bij de DVZ niet met de voorgeschiedenis van jullie grootvader, maakte geen enkel gewag van de procedure die hij in 2014 opstartte om zijn gestolen gronden terug te winnen, lieten de gewelddadige en bijzonder pertinente inval in jullie huis op 20 september 2021 volkomen onvermeld en linkten de intimidatie van 28 oktober nadrukkelijk aan de barras bravas en hun eis dat jullie drugs voor hen zouden dealen, eerder dan aan de teruggave van de gronden en de moorden op uw grootvaders broers E.(...) en L.(...) (vragenlijst CGVS bij DVZ vragen 4,5,7 en 8, idem vragenlijst M.(...) J.(...) en vragenlijst L.(...) F.(...)).

Jullie meldden alle drie bij aanvang van jullie interview bij het CGVS dat de communicatie in het algemeen niet vlot verliep en u stelde dat uw verklaringen over de teruggave van de gronden niet correct genoteerd werden bij de DVZ (CGVS p 3, CGVS L.(...) F.(...)p 4, CGVS M.(...) J.(...) p 3-4). Het CGVS erkent dat het niet onmogelijk is dat er bij de DVZ communicatieproblemen ontstaan en dat er fouten kunnen worden gemaakt in de opname van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming. Er dient echter ook te worden vastgesteld dat uw verklaringen, die van uw zus en die van uw neef bij de DVZ in grote lijnen onderling consistent zijn en dat de essentiële elementen in jullie twist met de barras bravas allemaal wel genoteerd staan. Het raakt kant noch wal dat jullie alle drie ook de kwestie van jullie grootvader adequaat uiteen gezet zouden hebben en dat net die verklaringen in drie verschillende interviews volkomen gemist zouden zijn. Dat u zelf, zoals u verklaart, bij de DVZ tot in de diepte zou zijn ingegaan op uw familiegeschiedenis (CGVS p 3), lijkt bijzonder moeilijk te geloven aangezien daar niet het minste spoor van terug te vinden is in uw DVZ-interview.

Jullie leggen uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, neer bij het CGVS. De opmerkingen die u maakt in deze documenten zijn echter beperkt en hebben hoofdzakelijk betrekking op details. Hoe dan ook kunnen zelfs correcties bij het DVZ-interview geen afbreuk doen aan de veel pertinentere vaststelling dat jullie daar duidelijk op geen enkele manier vertelden over uw grootvader en diens conflict met guerrillabewegingen omtrent afgenomen eigendommen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw grootvader zelf zich nog steeds in Colombia bevindt (CGVS p 7) en dat hij het daar goed maakt (CGVS p 8).

Het spreekt voor zich dat uw grootvader de centrale persoon in de kwestie van de gronden is. Er valt dan ook niet in te zien waarom jullie het land dienden te verlaten omwille van een procedure die hij aanvatte, temeer aangezien hij zelf hierdoor kennelijk niet het slachtoffer van vervolging werd.

Jullie leggen diverse stukken voor ter staving van de problemen van het profiel van uw grootvader en diens pogingen om zijn gestolen eigendommen terug te winnen. Het gaat over een foto van uw grootvader als agent, een foto van zijn littekens en een medisch document, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootvader E.(...) , de identiteitskaart van uw grootvader en documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen. Deze documenten kunnen hoogstens tot bewijs dienen voor de identiteit en de problemen van uw grootvader, die inmiddels al ver in het verleden liggen. Er kan onmogelijk uit worden afgeleid dat u, uw zus en uw neef een actueel risico op vervolging lopen als gevolg van deze kwestie, hetgeen u geenszins aannemelijk hebt gemaakt. De documenten doen verder ook geen afbreuk aan de vaststelling dat uw grootvader zich zelf nog steeds in Colombia bevindt.

Jullie leggen ook algemene nieuwsberichten neer over het proces van de teruggave van voormalig ontnomen eigendommen. Aangezien deze van algemene aard zijn en niet op jullie specifiek betrekking hebben, kunnen zij geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat u verklaart een relatie te hebben met een Colombiaans staatsburger die een duurzaam verblijfsrecht op het Belgische grondgebied heeft op basis van de vluchtelingenstatus (CGVS p 6-7), heeft geen uitstaans met de nood aan internationale bescherming. U verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud immers dat u alle elementen in verband met de reden waarom u niet terug kunt naar Colombia verteld heeft (CGVS, p.15). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op basis van uw relatie met een erkende Colombiaans vluchteling een vrees in uwen hoofde kan vastgesteld worden, u weet overigens ook niet wanneer zij erkend werd als vluchteling in België. Elk dossier wordt immers op zijn individuele merites beoordeeld. Voor een verblijf in België op basis van deze relatie dient u zich tot de geëigende kanalen te wenden. De asielprocedure heeft immers niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, maar wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

De documenten die inhoudelijk betrekking hebben op de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt, werden hierboven reeds besproken. De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden, aangezien zij niet raken aan elementen die in deze beslissing worden betwist.

Jullie leggen elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van uw neef. Deze documenten kunnen echter hoogstens jullie identiteit staven, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat.

Jullie leggen foto's van jullie wijk neer. Deze kunnen als dusdanig onmogelijk als bewijs dienen van de feiten die zich in deze wijk zouden hebben afgespeeld en waar geen geloof aan kan worden gehecht. Ook jullie vliegtickets hebben inhoudelijk geen enkele betrekking op jullie vermeende problemen in Colombia.

Uw zus heeft een psychologisch attest neergelegd. De implicaties daarvan op haar deelname aan de procedure en de beoordeling van haar verzoek worden in haar beslissing uiteengezet, maar het document heeft geen enkele bewijswaarde aangaande uw verzoek of dat van uw neef.

U legt een opmerking neer bij de notities van uw persoonlijk onderhoud, waarin u stelt dat uw moeder sinds 2019 in België is en niet sinds 2021, zoals verkeerdelijk werd opgeschreven (CGVS p 6). Dit wordt niet betwist maar is ook niet pertinent.

Jullie leggen een video neer betreffende een overval op een familielid van u. Op basis van deze video kan echter onmogelijk worden vastgesteld dat dit daadwerkelijk een familielid van jullie is, laat staan dat de overval ook maar iets te maken heeft met de problemen die jullie aanhalen.”.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in hoofde van eerste verzoekende partij terecht:

“Wat betreft uw eigen vrees voor misogyn geweld en verkrachting (CGVS p 7, p 9), die losstaat van de vrees van uw broer en neef, dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk gemaakt hebt dat u in het bijzonder het gevaar loopt om daaraan te worden onderworpen bij terugkeer naar Colombia.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ op geen enkele wijze gewag maakte van een dergelijke vrees. Die vaststelling doet reeds verregaand afbreuk aan uw vrees, aangezien kan worden aangenomen dat u reeds van bij het begin van de asielprocedure elke belangrijke component van die vrees nadrukkelijk onder de aandacht van de asielinstanties brengt.

U stelde weliswaar dat de supporters van Santa Fe u in maart 2021 ongepaste, seksueel getinte opmerkingen naar het hoofd slingerden (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), maar meldde niet dat u bij terugkeer naar Colombia verkrachting of vrouwenonvriendelijk geweld in het algemeen vreesde (vragenlijst CGVS bij DVZ, vragen 4, 7 en 8). Ongepaste, seksueel getinte opmerkingen zijn weliswaar betreurenswaardig maar kunnen niet worden gekwalificeerd als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Bovendien moet worden benadrukt dat uw, op het CGVS aangehaalde, vrees voor seksueel geweld intrinsiek verbonden is met jullie vermeende problemen met de barras bravas, waaraan zoals hoger omschreven geen geloof kan worden gehecht.

Wanneer u gevraagd werd waarom u denkt dat net u in de toekomst het slachtoffer zou worden van seksueel geweld in Colombia, verwijst u naar de vermeende incidenten waarbij u al eerder op die wijze belaagd werd. Concreet verwijst u naar de inval in het huis in september 2021 een man uw kamer binnendrong en u op het bed probeerde te werpen (CGVS p 10). Daarover dient echter andermaal te worden opgemerkt dat noch u, noch uw broer of neef hiervan melding maakten bij de DVZ en dat er aan het hele incident geen enkel geloof kan worden gehecht. Gevraagd of u nog steeds seksueel geweld zou moeten vrezen indien u geen problemen gekend zou hebben met de barras bravas, stelt u dat u dat niet weet maar dat u zou hopen van niet (CGVS p 11).

Tot slot blijkt uw vrees geenszins concreet te zijn. U stelde in het algemeen dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming nog het ‘geweld tegen de vrouw’ moest toevoegen (CGVS, p.7). U verklaarde bij terugkeer naar Colombia gedood of verkracht te kunnen worden door de mensen van barras bravas, alsook door andere groeperingen, zoals gewapende groeperingen (CGVS, p.9). Wat barras bravas betreft verwijst het CGVS naar bovenstaande en onderstaande vaststellingen, wat uw vrees voor andere groeperingen betreft, is het vanzelfsprekend dat deze door u geformuleerde vrees te vaag en te algemeen is om een nood aan bescherming in de zin van de vluchtelingenconventie uit te kunnen putten.

U vreest meer bepaald ook de persoon die uw kamer binnendrong en u op het bed wou gooien (CGVS p 8). Los van het feit dat u hierover niets vertelde bij de DVZ, kan u bovendien ook nauwelijks in detail treden over deze persoon: u weet niet hoe hij heet of waar hij woonde, al weet u wel dat hij zich vaak in het park Buyaca Real ophield. Gevraagd of u hem al gezien had voor hij het huis betrad, kan u slechts stellen dat u denkt dat u hem al eerder in het park gezien had. U herinnert zich zelfs niet meer of u hem nog gezien heeft na het incident (CGVS p 10). Ook over de persoon die u aanraakte toen u een jaar of twaalf was, kan u geen concrete informatie geven, zoals zijn naam of woonplaats (CGVS p 10). U stelt bovendien dat u hem nadien niet meer gezien hebt maar enkel nog over hem hebt gehoord, alvorens in tegenspraak daarmee te beweren dat u hem nog in het park hebt gezien (CGVS p 10-11). Gevraagd of u ooit naar een specifieke organisatie stapte die gespecialiseerd is in seksueel geweld of geweld tegen vrouwen, zegt u van niet. Meer zelfs, u weet niet eens of dergelijke organisaties bestaan (CGVS p 10). Ook deze vaststelling plaatst vraagtekens bij de ernst van uw vrees: indien u werkelijk dergelijke problemen kende, kan worden verwacht dat u in de eerste plaats in Colombia zelf hulp zou zoeken. In ieder geval bent u – in het licht van al het voorgaande - in het geheel niet bij machte in concreto aan te tonen dat dezelfde vermeende actoren of andere actoren u in de toekomst zouden viseren.

Ter staving van deze vrees legt u een USB-sleutel neer met daarop een nieuwsbericht over geweld tegen vrouwen. Het bericht heeft echter geen betrekking op uw concrete problemen kan die dan ook niet staven. Het CGVS betwist niet dat seksueel geweld en geweld tegen vrouwen in Colombia voorkomen, zoals het videobericht aantoont, maar dat wil niet zeggen dat er concrete redenen zijn om aan te nemen dat u specifiek een verhoogd risico loopt om daaraan onderworpen te worden.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op

grond waarvan terecht wordt besloten dat er voor verzoekers geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het louter volharderen in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch hun nood aan internationale bescherming aantonen.

Verzoekers komen niet verder dan het herhalen van hun verklaringen onder de verwijzing naar algemene informatie over gewapende groeperingen in Colombia en het gebrek aan overheidsbescherming, doch dit volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke.

Waar verzoekers opwerpen dat er slechts één inconsistentie werd vastgesteld, namelijk het gegeven dat verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakten van hun problemen die gelinkt zijn aan de problemen van hun grootvader, wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Ter verschoning van de omissie in hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken voeren verzoekers aan dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak in moeilijke omstandigheden plaatsvindt (lawaaï, meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en dat ze onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. De Raad stelt vast dat verzoekers zich beperken tot een zeer algemene kritiek op de wijze waarop de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak zouden verlopen, doch geen enkel concreet element naar voor brengen waaruit blijkt dat zij hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken in moeilijke omstandigheden dienden af te leggen en zij onder druk werden gezet om niet in detail te treden. Verzoekers maken op geen enkele manier aannemelijk dat hun interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken in nefaste omstandigheden zouden zijn verlopen.

Bovendien werd terecht vastgesteld dat *“Jullie meldden alle drie bij aanvang van jullie interview bij het CGVS dat de communicatie in het algemeen niet vlot verliep en u stelde dat uw verklaringen over de teruggave van de gronden niet correct genoteerd werden bij de DVZ (CGVS p 3, CGVS L.(...) F.(...)p 4, CGVS M.(...) J.(...) p 3-4). Het CGVS erkent dat het niet onmogelijk is dat er bij de DVZ communicatieproblemen ontstaan en dat er fouten kunnen worden gemaakt in de opname van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming. Er dient echter ook te worden vastgesteld dat uw verklaringen, die van uw zus en die van uw neef bij de DVZ in grote lijnen onderling consistent zijn en dat de essentiële elementen in jullie twist met de barras bravas allemaal wel genoteerd staan. Het raakt kant noch wal dat jullie alle drie ook de kwestie van jullie grootvader adequaat uiteen gezet zouden hebben en dat net die verklaringen in drie verschillende interviews volkomen gemist zouden zijn. Dat u zelf, zoals u verklaart, bij de DVZ tot in de diepte zou zijn ingegaan op uw familiegeschiedenis (CGVS p 3), lijkt bijzonder moeilijk te geloven aangezien daar niet het minste spoor van terug te vinden is in uw DVZ-interview.*

Jullie leggen uw vragenlijst van het CGVS bij de DVZ en die van uw neef, voorzien van opmerkingen, neer bij het CGVS. De opmerkingen die u maakt in deze documenten zijn echter beperkt en hebben hoofdzakelijk betrekking op details. Hoe dan ook kunnen zelfs correcties bij het DVZ-interview geen afbreuk doen aan de veel pertinentere vaststelling dat jullie daar duidelijk op geen enkele manier vertelden over uw grootvader en diens conflict met guerrillabewegingen omtrent afgenomen eigendommen.” Ook in het verzoekschrift bieden verzoekers geen enkele verklaring voor deze vaststellingen.

Het algemene verweer *“Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun hoorzitting bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door een raadsman tijdens hun hoorzitting bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.”* is dan ook niet

bij machte om afbreuk te doen aan de gedane concrete vaststellingen en de inhoud van de stukken van het administratief dossier. Hoewel veel verzoekers ten tijde van hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog niet over een advocaat beschikken, wijst de Raad er evenwel op dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaring aflegt. Bovendien tonen verzoekers niet aan hoe de door hen op de Dienst Vreemdelingenzaken weergegeven verklaringen anders kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman, te meer gezien zij hun verklaringen, nadat deze hen werden voorgelezen in het Spaans, hebben ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met hun verklaringen.

Waar zij ter verschoning aanvoeren dat hen op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd zich te beperken tot het vertellen over de problemen die zij persoonlijk hadden ondervonden, kunnen zij evenmin overtuigen.

Uit hun latere verklaringen blijkt immers dat mensen hun huis zijn binnengedrongen, hen bedreigden en erop aan drongen dat hun familie de kwestie van de teruggave van de gronden zou laten vallen, alsook dat zij opnieuw bedreigd werden door mensen die er andermaal op aandrongen dat zij de kwestie van de teruggave van de gronden moesten laten vallen en moesten verdwijnen, opdat zij niet zouden eindigen zoals L. en E., waarna verzoekers vliegtickets kochten en Colombia verlieten op 26 december 2021.

Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoekers een dergelijk essentieel element niet hebben vermeld. Immers, van verzoekers, die beweren te vrezen voor hun leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vragen, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengen en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hen de verplichting rust om hun volledige medewerking te verlenen aan de procedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekers worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in hun asielrelaas zouden vermelden. Het feit dat verzoekers het element waarop zij thans hun verzoek om internationale bescherming steunen niet bij aanvang van de procedure vermeldde, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Waar verzoekers aanvoeren dat verweerster de vrees van eerste verzoekende partij, zijnde “de discriminatie van vrouwen in Colombia”, verwierpt omdat eerste verzoekende partij verwijst naar algemene bronnen die niet specifiek genoeg zijn en omdat zij deze vrees niet heeft vermeld tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, gaan zij volstrekt voorbij aan de volgende concrete en pertinente vaststellingen:

“Wat betreft uw eigen vrees voor misogyn geweld en verkrachting (CGVS p 7, p 9), die losstaat van de vrees van uw broer en neef, dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk gemaakt hebt dat u in het bijzonder het gevaar loopt om daaraan te worden onderworpen bij terugkeer naar Colombia.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ op geen enkele wijze gewag maakte van een dergelijke vrees. Die vaststelling doet reeds verregaand afbreuk aan uw vrees, aangezien kan worden aangenomen dat u reeds van bij het begin van de asielprocedure elke belangrijke component van die vrees nadrukkelijk onder de aandacht van de asielinstanties brengt.

U stelde weliswaar dat de supporters van Santa Fe u in maart 2021 ongepaste, seksueel getinte opmerkingen naar het hoofd slingerden (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), maar meldde niet dat u bij terugkeer naar Colombia verkrachting of vrouwonvriendelijk geweld in het algemeen vreesde (vragenlijst CGVS bij DVZ, vragen 4, 7 en 8). Ongepaste, seksueel getinte opmerkingen zijn weliswaar betreurenswaardig maar kunnen niet worden gekwalificeerd als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Bovendien moet worden benadrukt dat uw, op het CGVS aangehaalde, vrees voor seksueel geweld intrinsiek verbonden is met jullie vermeende problemen met de barras bravas, waaraan zoals hoger omschreven geen geloof kan worden gehecht.

Wanneer u gevraagd werd waarom u denkt dat net u in de toekomst het slachtoffer zou worden van seksueel geweld in Colombia, verwijst u naar de vermeende incidenten waarbij u al eerder op die wijze belaagd werd. Concreet verwijst u naar de inval in het huis in september 2021 een man uw kamer binnendrong en u op het bed probeerde te werpen (CGVS p 10). Daarover dient echter andermaal te worden opgemerkt dat noch u, noch uw broer of neef hiervan melding maakten bij de DVZ en dat er aan het hele incident geen enkel geloof kan worden gehecht. Gevraagd of u nog steeds seksueel geweld zou moeten vrezen indien u geen problemen gekend zou hebben met de barras bravas, stelt u dat u dat niet weet maar dat u zou hopen van niet (CGVS p 11).

Tot slot blijkt uw vrees geenszins concreet te zijn. U stelde in het algemeen dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming nog het ‘geweld tegen de vrouw’ moest toevoegen (CGVS, p.7). U verklaarde bij terugkeer naar Colombia gedood of verkracht te kunnen worden door de mensen van barras bravas, alsook door andere groeperingen, zoals gewapende groeperingen (CGVS, p.9). Wat barras bravas betreft verwijst het CGVS naar bovenstaande en onderstaande vaststellingen, wat uw vrees voor andere groeperingen betreft, is het vanzelfsprekend dat deze door u geformuleerde vrees te vaag en te algemeen is om een nood aan bescherming in de zin van de vluchtelingenconventie uit te kunnen maken.

U vreest meer bepaald ook de persoon die uw kamer binnendrong en u op het bed wou gooien (CGVS p 8). Los van het feit dat u hierover niets vertelde bij de DVZ, kan u bovendien ook nauwelijks in detail treden over deze persoon: u weet niet hoe hij heet of waar hij woonde, al weet u wel dat hij zich vaak in het park Buyaca Real ophield. Gevraagd of u hem al gezien had voor hij het huis betrad, kan u slechts stellen dat u denkt dat u hem al eerder in het park gezien had. U herinnert zich zelfs niet meer of u hem nog gezien heeft na het incident (CGVS p 10). Ook over de persoon die u aanraakte toen u een jaar of twaalf was, kan u geen concrete informatie geven, zoals zijn naam of woonplaats (CGVS p 10). U stelt bovendien dat u hem nadien niet meer gezien hebt maar enkel nog over hem hebt gehoord, alvorens in tegenspraak daarmee te beweren dat u hem nog in het park hebt gezien (CGVS p 10-11). Gevraagd of u ooit naar een specifieke organisatie stapte die gespecialiseerd is in seksueel geweld of geweld tegen vrouwen, zegt u van niet. Meer zelfs, u weet niet eens of dergelijke organisaties bestaan (CGVS p 10). Ook deze vaststelling plaatst vraagtekens bij de ernst van uw vrees: indien u werkelijk dergelijke problemen kende, kan worden verwacht dat u in de eerste plaats in Colombia zelf hulp zou zoeken. In ieder geval bent u – in het licht van al het voorgaande - in het geheel niet bij machte in concreto aan te tonen dat dezelfde vermeende actoren of andere actoren u in de toekomst zouden viseren.

Ter staving van deze vrees legt u een USB-sleutel neer met daarop een nieuwsbericht over geweld tegen vrouwen. Het bericht heeft echter geen betrekking op uw concrete problemen kan die dan ook niet staven. Het CGVS betwist niet dat seksueel geweld en geweld tegen vrouwen in Colombia voorkomen, zoals het videobericht aantoont, maar dat wil niet zeggen dat er concrete redenen zijn om aan te nemen dat u specifiek een verhoogd risico loopt om daaraan onderworpen te worden.”.

Verzoekers brengen geen enkel concreet argument of element bij dat deze concrete en pertinente vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen. Waar zij verwijzen naar algemene informatie omtrent de situatie van vrouwen in Colombia wordt herhaald dat algemene informatie niet volstaat om aan te tonen dat eerste verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven, gelet op wat voorafgaat, desbetreffend in gebreke.

Verzoekers zijn voorts van oordeel dat de verschillende documenten die zij hebben neergelegd een aantal elementen aantonen die verband houden met de context waarin zij werden bedreigd en dienen te worden beschouwd als een begin van bewijs van de problemen die zij hebben ondergaan.

Verzoekers gaan met een dergelijk algemeen betoog volstrekt voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen met betrekking tot de door hen neergelegde stukken zoals omstandig uitgewerkt in de bestreden beslissingen die voor de duidelijkheid hier worden hernomen:

“De documenten die jullie neerleggen specifiek ter staving van jullie problemen met de barras bravas, kunnen niet volstaan om bovenstaande appreciatie om te buigen.

U legt foto's van u, uw vader en uw neef neer bij jullie activiteiten als (amateur)voetballers. Dat u, uw neef en andere familieleden van jullie graag voetbal spelen staat buiten kijf, maar daarmee is nog niet aangetoond dat u het risico loopt op vervolging door de radicale fans van het team Santa Fe.

Daarnaast leggen jullie ook diverse krantenartikels neer over de algemene problematiek van de barras bravas in Colombia. Deze artikels hebben echter geen betrekking op jullie persoonlijke problemen en kunnen die dan ook niet staven. Hetzelfde geldt voor de USB-sleutels met nieuwsberichten over deze barras bravas.

U legt foto's neer van verwondingen aan uw been die u zou opgelopen hebben bij jullie confrontatie met de barras bravas op 6 augustus 2021. Uit de foto's valt niet af te leiden dat deze verwondingen aan u toegebracht werden – uw gezicht is immers niet zichtbaar- maar bovenal kunnen dergelijke foto's onmogelijk de omstandigheden staven waarin deze verwondingen werden toegebracht.”(...)

“Jullie leggen diverse stukken voor ter staving van de problemen van het profiel van uw grootvader en diens pogingen om zijn gestolen eigendommen terug te winnen. Het gaat over een foto van uw grootvader als agent, een foto van zijn littekens en een medisch document, de geboorte- en overlijdensaktes van uw grootvader E.(...) , de identiteitskaart van uw grootvader en documenten betreffende de verdrijving van uw grootvader en diens pogingen om zijn voormalige eigendommen terug te krijgen. Deze documenten kunnen hoogstens tot bewijs dienen voor de identiteit en de problemen van uw grootvader, die inmiddels al ver in het verleden liggen. Er kan onmogelijk uit worden afgeleid dat u, uw zus en uw neef een actueel risico op vervolging lopen als gevolg van deze kwestie, hetgeen u geenszins aannemelijk hebt gemaakt. De documenten doen verder ook geen afbreuk aan de vaststelling dat uw grootvader zich zelf nog steeds in Colombia bevindt.

Jullie leggen ook algemene nieuwsberichten neer over het proces van de teruggave van voormalig ontnomen eigendommen. Aangezien deze van algemene aard zijn en niet op jullie specifiek betrekking hebben, kunnen zij geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.”(...)

“De documenten die inhoudelijk betrekking hebben op de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt, werden hierboven reeds besproken. De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden, aangezien zij niet raken aan elementen die in deze beslissing worden betwist.

Jullie leggen elk jullie paspoort neer, alsook de identiteitskaart van uw neef. Deze documenten kunnen echter hoogstens jullie identiteit staven, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat.

Jullie leggen foto's van jullie wijk neer. Deze kunnen als dusdanig onmogelijk als bewijs dienen van de feiten die zich in deze wijk zouden hebben afgespeeld en waar geen geloof aan kan worden gehecht. Ook jullie vliegtickets hebben inhoudelijk geen enkele betrekking op jullie vermeende problemen in Colombia.

Uw zus heeft een psychologisch attest neergelegd. De implicaties daarvan op haar deelname aan de procedure en de beoordeling van haar verzoek worden in haar beslissing uiteengezet, maar het document heeft geen enkele bewijswaarde aangaande uw verzoek of dat van uw neef.

U legt een opmerking neer bij de notities van uw persoonlijk onderhoud, waarin u stelt dat uw moeder sinds 2019 in België is en niet sinds 2021, zoals verkeerdelijk werd opgeschreven (CGVS p 6). Dit wordt niet betwist maar is ook niet pertinent.

Jullie leggen een video neer betreffende een overval op een familielid van u. Op basis van deze video kan echter onmogelijk worden vastgesteld dat dit daadwerkelijk een familielid van jullie is, laat staan dat de overval ook maar iets te maken heeft met de problemen die jullie aanhalen.”(...)

“Ter staving van deze vrees legt u een USB-sleutel neer met daarop een nieuwsbericht over geweld tegen vrouwen. Het bericht heeft echter geen betrekking op uw concrete problemen kan die dan ook niet staven. Het CGVS betwist niet dat seksueel geweld en geweld tegen vrouwen in Colombia voorkomen, zoals het videobericht aantoont, maar dat wil niet zeggen dat er concrete redenen zijn om aan te nemen dat u specifiek een verhoogd risico loopt om daaraan onderworpen te worden.”.

Waar verzoekers in het verzoekschrift verwijzen naar 's Raads rechtspraak dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien tonen verzoekers niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Waar verzoekers verwijzen naar enkele paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Verzoekers brengen geen concrete argumenten bij die de vaststellingen van de bestreden beslissingen in een ander licht plaatsten.

Gelet op het voorgaande wordt er door verzoekers geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen die allen steun vinden in de administratieve dossiers en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekers.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het argument dat zij niet op overheidsbescherming zullen kunnen rekenen bij een terugkeer, is gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas niet dienstig.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviseerd.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43)

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt verweerster in haar aanvullende nota het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebelligroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren ‘2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in dezer om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens

een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven.

Zowel uit de **EUAA Colombia Country Focus** van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia** van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de **COI Focus Colombia: veiligheidssituatie** van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdoleerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARCstrijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk **doelgericht** is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoekers brengen zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Aldus wordt deze analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF